

Xuất Môn Ước Pháo Quên Mang Điều

Contents

Xuất Môn Ước Pháo Quên Mang Điều	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	6
3. Chương 3	9
4. Chương 4	11
5. Chương 5	14
6. Chương 6	17
7. Chương 7	20
8. Chương 8	22
9. Chương 9	25
10. Chương 10	27
11. Chương 11	29
12. Chương 12	31
13. Chương 13	34
14. Chương 14	35

Xuất Môn Ước Pháo Quên Mang Điều

Giới thiệu

Tên truyện: Tinh tế pháo hữu hệ liệt Thể loại: hiện đại, người ngoài hành tinh, có thịt, hài hước, không ngược, 1×1, HE

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xuat-mon-uoc-phao-quen-mang-dieu>

1. Chương 1

Lần trước Đỗ Minh quen bạn trai đã cách đây ba năm, lý do chia tay là vì đối phương ngoại tình, còn quen một lần năm đứa, không biết kiếp trước thằng cha đó có phải là bạch tuộc tình hay không nữa. Một mình ba năm, Đỗ Minh tu thân dưỡng tính, khi cùng bạn bè họp mặt, cũng không đề cập đến chuyện tìm đối tượng mới, mắt nhìn mấy đứa bạn bàn tán nào là mình đã có bạn đời, cậu một chút cũng không vội, họp mặt thì nên ăn uống quây phá, một chút cũng không cảm thấy mình cơ đơn chiếc bóng.

Cậu không vội, bạn cậu lại gấp.

Cậu ta khuyên: “Đỗ Minh, mày cũng lớn rồi, sao còn chưa chịu tìm một tấm chồng nuôi mày đi?”

Đỗ Minh chỉ mới có hai mươi bảy tuổi, vẫn còn trẻ, sao trong miệng của tụi nó mình lại trở thành một gã đàn ông hoa tàn bướm lụi vậy?

Cậu ta nói: “Đừng bởi vì một thằng đàn ông mà đánh mất tin tưởng với tình yêu, cóc ba chân khó tìm, đàn ông hai chân ở đâu chẳng có.”

Cậu nhất định phải thanh minh, cậu không tìm bạn trai là vì yêu đương rất phiền toái, nếu không cậu cũng không ở một mình ba năm như vậy.

Đứa bạn thứ ba thấy trên mặt cậu không biểu lộ gì, liền biết cậu nhất định không nghe vào: “Cái khác không nói, một mình mày làm sao giải quyết vấn đề *** a? Tao cũng bội phục mày thật, rõ ràng đã từng thử qua súng thật của nam nhân, còn có thể chịu đựng loại dụng cụ lạnh lẽo đó để an ủi mình.”

“.....” Đỗ Minh phát hỏa, đá vào đầu gối hấn một cước, hấn đau đến nhe răng nhếch miệng.

Vào ban đêm, Đỗ Minh tựa lưng vào giường, nhìn ngẩn ngơ trên đầu giường chứa đủ loại dụng cụ *** lớn nhỏ, hình dạng, màu sắc, công năng, hình thức đều khác nhau, thử dài: Chơi đồ giả lâu rồi, lúc đầu còn thấy thích, bây giờ chẳng còn chút hứng thú. Cậu chọn trái chọn phải cũng không chọn được cái nào vừa mắt, chỉ có thể sờ sờ mũi đóng ngăn tủ lại.

Rời khỏi nam nhân lâu rồi, lâu đến nỗi cậu đã quên luôn đại nhục bổng trắng kiện cứng rắn nóng bỏng có hương vị gì.

Đỗ Minh nằm ở trên giường trần trọc đến gần sáng, đồng hồ sắp điểm năm giờ, cuối cùng không chịu nổi dục hỏa dày vò, lấy một tốc độ sét đánh không kịp bưng tai tải một phần mềm hẹn hò 419 dành cho gay, chỉ tiếc bây giờ là ban đêm, mọi người đang ngủ cũng không có ai onl, người không ngủ cũng đã có bạn, cho nên cậu tìm nửa ngày, chỉ tìm thấy một người.

ID là Tinh tế phiên ngư, trong tư liệu chỉ có ba con số: 185/80/18.

Phiên dịch cho dễ hiểu thì là, số đo chiều cao 185, nặng 80kg, tuổi.....18 tuổi.

Đỗ Minh bĩu môi, mấy thằng nhóc mới 18 tuổi cũng biết hẹn hò 419 sao, tuổi trẻ bây giờ thật sự khó lường. Nhưng ai bảo cậu đang dục hỏa khó nhịn chứ, cũng chỉ đành tìm một người chữa cháy thôi, Đỗ Minh chán chường thêm bạn với đối phương, chỉ đơn giản là giết thời gian, nếu có thể nói chuyện một lát, cũng có thể giảm bớt tịch mịch.

Tinh tế phiên ngư nhanh chóng đồng ý kết bạn.

Đỗ Minh đến lời khách sáo cũng lười nói, câu đầu tiên chính là: Cho tôi ảnh chụp của cậu.

Tinh tế phiền ngư cũng không mắng cậu cấp bách, cực kỳ sáng khoái gửi qua một tấm ảnh không mặc áo.

Trên màn hình, một nửa cơ thể hoạt sắc sinh hương nam tính được che dấu trong bóng râm, nhưng lại lộ ra một nửa thân thể duyên dáng đầy đủ khác. Đỗ Minh thèm đến nhỏ dãi. Cậu nhìn, không chỉ nước miếng rớt, đến nước ở bên dưới cũng tiết ra. Nếu được một cơ thể như vậy ôm lấy, từ phía sau dùng sức xuyên xỏ, thật sự có ép khô dịch thể cậu cũng cam lòng.

Một cơ thể cường tráng mỹ vị như vậy, cho dù gương mặt là của Vương Bảo Cường, Đỗ Minh cậu cũng chịu.

Đỗ Minh bị tấm hình này làm cho cả người ngứa ngáy, hận không thể nhào đến trước đối phương để làm một phát. Nhưng thấy tuổi của đối phương 18 tuổi, thật là tuổi thật sao? Đừng nói là vị thành niên, lên giường như vậy cũng phạm tội a. Không biết em trai này luyện bằng cách nào, đáng người có thể tốt như thế.

Đỗ Minh rất nghiêm túc khách sáo nói: Em trai tốt cuộc em bao nhiêu tuổi vậy? Cơ thể này không giống như của một cậu nhóc 18 tuổi nha.

Tinh tế phiền ngư trả lời: Ai nói tôi 18 tuổi?

Đỗ Minh nói: Chính cậu viết trên tự liệu 185/80/18, không phải là mười tám tuổi à?

Tinh tế phiền ngư trở về một câu: Ha ha, đó là chỉ 18cm.

Đỗ Minh:“.....”

Đỗ Minh: Được nha, lúc nào thì anh rảnh?

Cuộc hẹn lần này tính từ lúc kết bạn đến hẹn thời gian cũng chưa đến năm phút, Đỗ Minh nhìn tên khách sạn trên màn hình đối phương gửi tới, buông di động, cuối cùng cậu cũng có thể yên tâm mà ngủ.

Thứ sáu sau khi tan tầm, Đỗ Minh vội vàng mang túi công văn về nhà, thay một bộ quần áo thoải mái, khẩn cấp chạy đi khách sạn đã hẹn. Chỗ đó là một khách sạn năm sao trang hoàng tráng lệ, dưới sàn sạch sẽ đến có thể in cả bóng, sofa nghỉ ngơi mềm đến chỉ muốn nằm trên đó cả ngày. Nếu là ba năm trước, Đỗ Minh dùng cả gia tài cũng không đến được cánh cổng, nhưng đã qua ba năm, cậu cũng được coi là một nửa thành công, dù sao hai người hẹn đến khách sạn cũng chia đôi, tốn chút tiền mà được thể nghiệm một cuộc làm tình cực độ xa hoa, coi như cũng đáng giá.

Kim đồng hồ dần dần đến gần thời gian đã định, Đỗ Minh ngồi trên sofa nhìn chung quanh, có chút

đứng ngồi không yên, rõ ràng còn chưa nhìn thấy người, mà một cỗ nhiệt đã truyền khắp nơi. Mấy buổi tối này, mỗi lần nhìn tấm ảnh Tinh tế phiến ngư gửi cho thì trong lòng cậu đã khó nhịn, cậu thật muốn nhìn thấy đối phương, đầu tiên cười lên người hắn, cảm xúc lục đục dồn lên trên cơ bụng tám múi hoàn mỹ của hắn.

May mà Tinh tế phiến ngư cũng là người tuân thủ thời gian, năm phút trước khi đến giờ hẹn, một thanh niên cao ráo cường tráng mặc quần bò áo trắng bước vào khách sạn, hắn tùy ý nhìn quét qua mọi người trong sảnh sảnh một lần, rất nhanh chạm phải ánh mắt của Đỗ Minh.

Hai người ai cũng chưa đưa hình của mình cho đối phương xem, nhưng chỉ cần nhìn Đỗ Minh đã biết, nam nhân trước mắt tuyệt đối chính là đầu xỏ khiến lòng cậu ngứa ngáy cả tuần nay!

Tinh tế phiến ngư hiển nhiên cũng nhận ra Đỗ Minh, hắn cũng không phải rất đẹp trai, may mà ngũ quan đoan chính, dáng người cao ngất. Làn da rám nắng nhìn thôi cũng biết rất hay vận động, cũng có thể giải thích được sao hắn còn trẻ mà lại có dáng người tốt như vậy.

“Tinh tế phiến ngư?” Đỗ Minh hỏi.

Nam nhân gật gù đầu, không hề vô nghĩa, cầm thẻ phòng trong tay, dẫn Đỗ Minh đến thang máy.

Đợi đến đi thang máy mở ra, hai người bên trong đã sớm giao triền không thể tách rời. Tinh tế phiến ngư mạnh đến kinh người, hoàn toàn ôm Đỗ Minh vào ngực, một tay đỡ lưng cậu, một tay đặt trên hông, Đỗ Minh cũng thuận theo hai chân quần lấy thắt lưng của hắn, hai tay ôm cổ đối phương, không ngừng cắn vành tay của nam nhân. May mà trên hành lang không có ai, nếu không cảnh này mà để người thấy tuyệt đối làm người ta kinh sợ.

Toàn thân Đỗ Minh như nhũn ra, cái hông vô ý thức vặn vẹo, đứa nhỏ bên dưới cũng đã cứng lên, chọc vào bụng nam nhân, mỗi một bước đều xuất ra một ít nước. Hậu huyệt đã có kinh nghiệm chịu điều giáo lâu nay cũng tùy theo khép mở, bên trong cơ khát đã lâu, quần lót đều bị tiểu huyệt tham ăn hút vào.

“Mau..... Mau!” Cậu thúc giục, cắn vào hầu kết của nam nhân, khẩn cấp muốn cùng nam nhân hợp nhất.

Mấy đứa bạn thật sự nói quá đúng, đã ném qua cơn thịnh của nam nhân, những dụng cụ băng lãnh làm sao có thể thỏa mãn được cậu? Áp lực *** của ba năm đến bây giờ hoàn toàn bùng nổ, nam nhân trước mắt có cánh tay cường tráng và cơ bụng hoàn mỹ, tất cả đối với Đỗ Minh đều tràn ngập dụ hoặc. Cậu cảm thấy mình quả thật giống như một con dã thú đang động dục, chỉ cần có người được hưởng vị của nam nhân, liền không chịu được muốn ***.

Một tay của Tinh tế phiến ngư mở cửa, hai người lách mình đi vào, từ đầu đến cuối, Đỗ Minh như một cái đuôi cá, gắt gao khít cầu nam nhân, ở trên người hắn vặn vẹo, tứ chi dây dưa, một khắc cũng không dừng lại.

“Cậu thật tuyệt!” Đây là câu đầu tiên Tinh tế phiến ngư nói khi bọn họ gặp nhau, giọng nói khiêu gợi trầm

thấp vang lên bên tai, khiến eo cậu lại nhuyển thêm lần nữa.

Cuối cùng hắn cũng thực hiện nguyện vọng của Đỗ Minh, hung hăng đặt câu trên ván cửa, cánh tay to lớn ầm ập của nam nhân vuốt ve khắp người cậu, cởi bỏ từng nút áo sơ mi, hai điểm hồng liền bại lộ trong không khí.

Chân của Đỗ Minh còn không thể chống nổi thân thể của mình, cậu nghiêng đầu, dùng vai và má áp lên ván cửa, một tay xoa nắn đầu ngực của mình, không ngừng lôi kéo xoay tròn, kích thích khiến cậu rên rỉ không ngừng, một tay còn lại kéo tay Tinh tế phiền ngư qua, cùng cậu vuốt ve nam căn đã cứng rắn bên dưới. Bàn tay nam nhân như tràn ngập ma lực, chất lỏng trong suốt từ đầu đỉnh chảy ra, dính vào tay hai người, vạt áo sơ mi cũng bị làm ướt.

Tay khác của nam nhân bắt đầu cởi quần và quần lót của cậu, cặp mông trắng nõn lộ ra, cánh mông co dãn mềm mại đối với nam nhân rất có lực hấp dẫn, nam nhân đổi góc độ xoa nắn đóa hoa như kẹo đường, một khắc cũng không ngừng. Bàn tay ma sát cánh mông dấy lên từng đợt dục hỏa, hai cánh hoa hoàn mỹ phủ đầy dấu đỏ, đây đều là kiệt tác của nam nhân.

Giữa hai cánh mông, tất nhiên là tiểu huyết mất hồn kia, Tinh tế phiền ngư thử thăm dò nơi đó một chút, ngón tay giống như xâm nhập vào một sơn cốc sâu thẳm, bất quá sơn cốc này được hình thành từ thịt, chỉ cần đùa giỡn một chút, điểm mất hồn ấy liền mở lớn hơn, tùy ý nam nhân ra vào mà không bị ngăn trở.

Bản tính của Đỗ Minh hoàn toàn bị kích phát, hậu huyết thậm chí không cần bôi trơn, tự mình phân bổ ra chất lỏng, câu dẫn ngón tay nam nhân tiếp tục xâm phạm mình. Nam nhân chỉ cần đẩy thêm hai cái liền tìm được điểm mẫn cảm của Đỗ Minh, liên tục ấn vào nơi đó, bí huyết lúc chặt lúc lỏng, cánh mông bị đùa giỡn đến giới hạn. Thẳng đến khi Đỗ Minh mê sảng, lớn tiếng gọi hảo ca ca ca lại dùng sức.

Cúc huyết Đỗ Minh bị đùa bỡn đến mềm mại trơn bóng, cậu rốt cuộc không nhịn được nữa, đưa mông về phía giữa hai chân của nam nhân: “Nhanh lên! Tiến vào!”

Cậu không nhịn được nữa, cậu đã muốn thứ thô to dài 18cm kia lâu lắm rồi, bây giờ, cậu chỉ cần cón thịt nóng như lửa ấy cắm vào cơ thể mình, an ủi ba năm hư không, lấp đầy hậu huyết trống rỗng, đem cậu như búp bê *** mà hung hãn chà đạp!

Nam nhân hét lớn một tiếng, xem ra cũng nhịn không được dụ hoặc của cậu, chuẩn bị cầm súng ra trận. Chỉ nghe tiếng quần áo rơi xuống đất, nam nhân cởi đi quần áo đang giam cầm thân thể, Đỗ Minh không quay đầu, trong đầu vẽ nên hình ảnh nam căn 18cm cắm vào bên trong, cậu có thể cảm nhận được nhiệt độ ấy sắp phá vỡ cơ thể của mình.....

Một giây, năm giây, mười giây.....

Đỗ Minh chờ mong cón thịt thật lâu cũng không thấy cắm vào, cánh tay đang đùa bỡn thân thể cũng dừng lại.

Cậu tưởng rằng nam nhân đang mất hứng, vội vàng bày mông mình ra, như chó con đàn cầu hoan. Đỗ Minh mê loạn rên rỉ, biểu đạt khát vọng của mình, nhưng đổi lấy chỉ là trầm mặc của nam nhân.

“..... Rốt cuộc anh xảy ra chuyện gì?” Đỗ Minh cũng không phải tốt tính gì cho cam, nhất thời có chút tức giận đang lúc dục hỏa đốt người mà không được thỏa mãn dù là ai cũng phải sinh khí!!

Nam nhân chần chờ trong chốc lát, do dự mở miệng

“Xin lỗi a, hôm nay tôi đi vội quá, quên gắn đinh dính vào.”

...

Bà tác giả bả nói ở trên mạng người ta thường nói Kê kê chính là “JJ” mà “JJ” lại đọc gần giống “đinh dính”, cho nên đinh dính chính là ... =))))

2. Chương 2

Lúc đầu Đỗ Minh cũng chưa biết cái gì tên là đinh dính, cậu bị dục hỏa thiêu đốt đầu óc mơ hồ chỉ có thể đoán được, hình như nam nhân quên mang thứ gì đó rất quan trọng. Nhưng còn có thứ gì quan trọng hơn việc ăn cậu sao? Hai tay cậu chống lên vách tường, quay đầu, biểu tình mê ly tràn ngập dự hoặc:“Mau.....”

Cậu nói phía sau còn chưa ra khỏi miệng, Đỗ Minh như một cái máy, mất đi khả năng nói chuyện.

Ở chính giữa của nam nhân, nơi nguyên bản hẳn phải có hai quả cầu và đại nhục bồng kia lại trống không, thay vào đó là một cái lỗ đen kim loại được khảm xung quanh.

“.....” Đỗ Minh cẩn thận suy nghĩ một chút, nhận định hôm nay mình không có uống rượu hay uống thuốc quá liều, sao lại có thể sinh ra ảo giác nhỉ.

Trong đầu cậu liền xuất hiện mấy bộ phim khoa học viễn tưởng, không phải [Alien] không phải [Người trí năng], mà là [Iron Man].

Chỉ khác nhau ở chỗ Iron man có kim loại gắn trên ngực, còn nam nhân lại nằm giữa hai chân.

Quần cậu cũng đã cởi, mà còn bắt cậu nhìn cảnh này?!!

Trên mặt Đỗ Minh có rất nhiều biểu tình, có kinh hoàng có nghi hoặc có sợ hãi, trừ việc này ra cậu còn cảm thấy hơi hơi tiếc nuối vì không thể tiếp tục ra trận.

Nam nhân sâu sắc bắt giữ được thất vọng trên mặt Đỗ Minh, áy náy mở miệng: “Nếu cậu thật sự muốn tiếp tục, tuy rằng tôi không mang theo đinh đinh, nhưng tôi còn có tay”

“Câm miệng.” Đỗ Minh xoay người, thuận theo ván cửa đặt mông ngồi xuống đất, phía trước là cậu thích đến chân mềm nhũn, còn bây giờ là sợ đến không đứng nổi. Không ngờ vừa ngồi xuống, tầm mắt liền chạm phải nơi trống rỗng ấy của nam nhân. Cái lỗ kim loại giống như một cái ốc vít, chỉ cần nam nhân đưa thứ tương ứng vào, thì nó sẽ dính chặt như da thịt.

Trong ba năm lần đầu tiên đi hẹn hò tình một đêm, rốt cuộc hẹn phải cái gì a.....

Nam nhân ngoan ngoãn im lặng, đứng im trước người Đỗ Minh, để cậu tùy ý cậu đánh giá hạ thể trống rỗng của mình. Mà Đỗ Minh lá gan cũng khá lớn, lúc này không khóc cũng không nháo, còn có thể rãnh rỗi quan sát cửa động kỳ quái kia, cả người đều nổi hết da gà, nhưng tầm mắt lại không thể dời khỏi nó.

Quần hai người đều cởi đến mắt cá chân, JJ của Đỗ Minh cũng đã mềm xuống, trên đùi còn có dấu vết của dịch thể, không biết khi nào thì cậu đã bắn, bây giờ đầu óc cậu quá hỗn loạn không thể nghĩ ra.

“Anh là người máy hay là người ngoài hành tinh?”

“Tôi là người máy ngoài hành tinh.”

“..... Cho nên anh không phải là người đúng không?”

“Tôi là người, chẳng qua ở tinh cầu nơi chúng tôi ở, mọi sinh mệnh đều được cấu tạo từ máy móc.”

“Giống như [Transformers] à?”

“Không, là [Transformers] giống tôi.”

Đỗ Minh cảm giác tim đập có điểm thất thường.

“Vậy mục đích đến trái đất của anh là gì?”

Nam nhân chính trực trả lời: “Hẹn hò tình một đêm.”

Đỗ Minh nghĩ, một khắc kia vẻ mặt của cậu nhất định rất vặn vẹo rất dữ tợn, bởi vì nhìn thấy nam nhân rất nghiêm túc giải thích: “Cậu yên tâm, tôi rất chú ý vệ sinh cá nhân, mỗi ngày dùng chim xong đều vứt đi.” (Bà tác giả bả để như vậy nha)

Nếu vào một giờ trước, Đỗ Minh không hề nghĩ tới đêm nay cậu và đối tượng 419 rất thuần khiết ngồi trên giường lớn, ôm nhau nói chuyện phiếm. Vấn đề nằm ở chỗ Tinh tế phiến ngư căn bản không có mang theo JJ, cho dù cậu có cơ khát đến mức nào, cũng không thể ăn được.

Đỗ Minh rất dễ thích ứng trong mọi tình cảnh, chung quy không phải ai cũng có cơ hội cùng người ngoài hành tinh tâm tình một phen.

“Vậy tôi là người đầu tiên biết anh là người ngoài hành tinh sao? Trước kia anh chưa từng bị lộ à?”

Lúc này nam nhân đã mặc quần vào, hắn cúi đầu nghĩ nghĩ: “Có một lần. Lần đó tôi thật sự rất hoảng, lúc gần đỉnh đỉnh không có đặt đúng chỗ, kết quả đang làm một nửa, lại bị xúc ra, đối tượng lần đó lại cực kỳ cơ khát, tiểu huyết dùng sức hấp a hấp, kết quả hít cả nhục bồng của tôi vào.”

Chuyện này thật sự không còn gì để nói, Đỗ Minh chỉ cảm thấy vô số câu nói ở trong bụng sôi trào, nhưng đến miệng chỉ còn lại một câu: “Vậy lúc đó anh xử lý như thế nào?”

“Cậu không muốn biết đâu.”

“.....”

Kỳ thật Tinh tế phiến ngư cũng có thể được xem là một người tri kỷ còn rất có thân sĩ, hắn nói nếu Đỗ Minh đồng ý chờ, hắn có thể mang cậu đến chỗ hắn ngày ngày bồi thường cho cậu, nếu Đỗ Minh thích, hắn còn có rất nhiều đỉnh đỉnh giả công năng khác như chấn động cơ duỗi ... cho cậu lựa chọn thoải mái.

“Không, không cần.” Đỗ Minh uyển chuyển cự tuyệt, cậu ra khỏi nhà đi hẹn họ, vì muốn thoát khỏi một đồng công cụ an ủi không có độ ấm trong nhà, không nghĩ đến bây giờ đã lên giường luôn rồi, cuối cùng cậu vẫn phải xxoo với mấy loại khí cụ nhảm chán đó! Còn nữa, cho dù thật sự gắn vào, Đỗ Minh cậu cũng không nhất định sẽ thích

Cả một buổi tối, hai người hàn huyên rất nhiều chuyện. Tinh tế phiến ngư nói, hành tinh của bọn họ tuy rằng có các bộ phận bên trong nhưng hoàn toàn khác với người địa cầu, mà bề ngoài lại dị thường tương tự, làn da trên người hắn cũng không phải là đồ giả, thật sự là da thật, nhưng cường độ co giãn trên da hơn người địa cầu một ngàn lần, ít nhất theo cậu biết, chưa có lợi khí nào trên trái đất có thể để lại vết cắt trên da của bọn họ.

“Trong lúc những tiền bối đi thăm dò vũ trụ, vô tình phát hiện ra trái đất. Bởi vì đối với sinh mệnh của tinh cầu này rất hiếm kỳ, cho nên bọn họ không ngại đi xa đến vạn năm ánh sáng xuống đây, dựa vào dung mạo tương tự, bọn họ rất nhanh dung nhập vào nhân loại. Thế nhưng khi tiếp xúc, các tiền bối phát hiện phương thức trao đổi của người địa cầu thông qua da thịt vận động, có thể đạt được sung sướng trên tinh thần, ở tinh cầu của chúng tôi lại không có. Vì thế nghiệm phương thức nhân loại trao đổi, bọn họ phát minh ra đỉnh đỉnh nhân tạo, trải qua rất nhiều kỹ thuật cải tiến, đỉnh đỉnh nhân tạo có thể kết hợp với cơ thể của chúng tôi, có thể thông qua nội trí truyền cảm khí, đưa khoái cảm vào thần kinh, chúng tôi có thể đạt được kích thích sâu hơn.”

Hắn chỉ chỉ vào bụng mình: “Thúc đẩy hành động của chúng tôi chính là trung tâm động lực, công năng cũng giống như trái tim của các cậu, nhưng vị trí lại nằm ở khoang bụng.”

Hắn lại chỉ chỉ vào vị trí kéo khóa quần, Đỗ Minh biết, thứ được che dấu dưới lớp vải, chính là cửa động kim loại thâm sâu thần bí kia. “Nơi này chính là nơi chúng tôi tiến hành trao đổi tình cảm tinh thần, chỉ cần cắm đinh đinh giả vào, phía sau liền truyền đến cảm khí trực tiếp đưa vào đại não, giúp chúng tôi cảm nhận được thân thể của người địa cầu.”

“Từ từ đã.” Đỗ Minh cảm giác tất cả đều rất khoa học viễn tưởng, vượt cả sức tưởng tượng của cậu: “Người nào lại đem não đặt sau kê kê a?”

Tinh tế phiền ngư nháy mắt mấy cái: “Nam nhân a.”

Đáp án này không hề có chỗ hở.

...

Người ta nói nam nhân là loại động vật chỉ biết dùng nửa thân dưới, dùng JJ mà suy nghĩ thôi =))

3. Chương 3

Đôi khi Đỗ Minh sẽ nghĩ, đêm đó ra ngoài hẹn hò, lại gặp phải một tên ngoài hành tinh không có chim, có khi nào chỉ là ảo tưởng của mình hay không, cậu đã cơ khát đến mức mơ mộng hão huyền luôn rồi sao?

Đáng tiếc sau đêm đó, ấn ký xanh tím vẫn còn in trên người cậu rất nhiều, tất cả câu nói của người nọ cậu vẫn còn nhớ rõ, cậu thật sự xém cùng người ngoài hành tinh thân mật.

Tinh tế phiền ngư lại rất áy náy khi không thỏa mãn được Đỗ Minh, sau khi hai người rời khỏi còn gửi cho cậu một tin nhắn: “Lần này thật sự rất xin lỗi, coi như tôi thiếu cậu lúc nào cậu rảnh, chúng tôi hẹn lại một lần? Tiền phòng sẽ do tôi trả.”

Đỗ Minh trả lời: Ha ha, không biết nữa, tôi đi tắm đã.

Rồi Đỗ Minh mới kéo hắn vào sổ đen, thuận tiện xóa luôn số điện thoại của hắn.

Sau đó, Đỗ Minh hoàn toàn từ bỏ ý định lên mạng tìm đối tượng 419, chuẩn bị tu tâm dưỡng tính một lần nữa trở về sinh hoạt cấm dục, trừ bỏ mấy đứa bạn trong giới, cũng không cùng ai đi ra ngoài. Nhưng mấy người bạn kia cũng không phải người đơn giản, vừa đến ngày tụ hội, liền bu lại, nguyên một đám tấn công cậu.

Một trong số đó nói, thứ sáu hôm đó mấy người bọn họ chuẩn bị tụ hội, gọi vào điện thoại nhà cậu lại không có ai bắt máy, bèn kết luận cậu nhất định “Có chuyện”.

Đỗ Minh rất ít nói dối, bị hỏi tám bảy câu cùng một lúc: “Không phải tụi mày bảo tao tiếp xúc nhiều với người trong giới à? Tao liền nghe theo cài đặt một phần mềm, còn gặt được một thằng nhóc rất đẹp trai.”

Bắt đầu nhiều chuyện: “Rồi sao? Kê kê của nó lớn không?”

Đỗ Minh cắn răng: “18cm có tính là lớn không?”

Cả đám kinh hô: “18 cm! Tao cũng chưa thấy nha!”

Đúng vậy, tao còn chưa thấy nữa mà.

Mọi người lại hỏi chi tiết, cậu chỉ nói: “Thằng đó tiết sớm lắm, vừa vào chưa tới ba giây đã xong hết. Tao cũng không muốn gặp lại nó nữa, mặc quần áo xong thì đi.”

Mấy người bọn họ nhất thời giận dữ, cảm thán cái gì mà để trưng cho đẹp chứ không dùng được, còn khuyên cậu sau này đừng tùy tiện cài mấy cái phần mềm hẹn hò một đêm đó nữa, bị gương mặt đẹp trai của tụi nó dụ dỗ, mấy cái thông tin trên đó đều không thể tin.

Đúng vậy, đương nhiên không thể tin, Tinh tế phiền ngư diên trong hồ sơ là China, kỳ thật hẳn nên điền là Trái đất mới đúng.

Tụ hội đêm nay Đỗ Minh lại đảm đương vai quần chúng, nghe cả đám nhiều chuyện xong, lại cơ đơn chiếc bóng một mình rời khỏi. Độc thân chỉ có điểm đó không tốt, nhìn mấy đứa bạn được bạn tình dắt đi, chỉ có mình cậu ngồi xe về nhà.

Buổi tối Đỗ Minh không có ăn gì, lái xe đến trước cửa một tiểu khu, bụng đã réo ầm lên, cũng may ở giữa đường còn có một tiệm cháo, có thể bồi bổ cho dạ dày của cậu. Tiệm cháo này nổi danh nhất là các loại cháo hải sản, nhất là cháo cá, thịt cá tươi phối hợp với gạo trắng mềm mại, làm thức tỉnh cái bụng trống rỗng đã lâu của Đỗ Minh.

Một chén cháo nóng vào bụng, Đỗ Minh ăn rất ngon miệng, vô cùng cao hứng gọi phục vụ đến tính tiền, phục vụ báo cho cậu biết cậu là khách hàng thứ 500 của ngày hôm nay, nên được miễn phí. Đỗ Minh nghe mà trong lòng rầm rức: Biết thế gọi hết bà cái thực đơn cho rồi. Phục vụ còn nói: “Phiếu tiền của quán chúng tôi đều do máy tính đóng dấu, chỉ cần chọn món sẽ tự chạy ra. Nên cần quý khách tự cầm phiếu đi vào trong tìm tổng giám đốc của chúng tôi, có chữ ký của ông ấy quý khách sẽ được miễn phí.”

Đỗ Minh rất ngạc nhiên, khỏi cần nghĩ cũng biết cậu tin, cầm phiếu đi vào chỗ phục vụ đã chỉ, kết quả vừa ra khỏi phòng quản lý, liền phát hiện người ngồi bên trong chính là tên người ngoài hành tinh kia! Tinh tế phiền ngư ngồi ở đây chờ một lúc lâu, giống như thợ săn đang giương cung, vươn tay liền kéo Đỗ Minh vào

trong lòng, hung hăng hôn cậu. Giữa lúc dây dưa, cả miệng toàn mùi cá của cậu đều biến thành hương vị của nam nhân.

Mà Đỗ Minh lại không chịu được khi hắn chạm ngò, cả người liền có cảm giác, từ dưới lên trên như bị ai đốt cháy, hy vọng nam nhân có thể hạ hỏa cho cậu. Khó bộ không tự chủ được lắc lư qua lại, như động vật đang phát tình cạ đến cạ đi, nếu không phải cậu còn một chút lý trí, chỉ sợ sẽ cùng nam nhân làm chuyện đó.

Kết thúc một nụ hôn, Đỗ Minh cuối cùng cũng có cơ hội hít thở, đôi môi bị cắn đến đỏ ửng, nước bọt chưa kịp nuốt chảy xuống cằm. Nam nhân thuận miệng dời xuống cổ cậu, nhẹ nhàng ngậm lấy hầu kết không chịu buông ra.

Đỗ Minh hỏi: “Sao anh ở đây?” Khi nói chuyện, đầu lưỡi Tinh tế phiến ngư truy đuổi theo hầu kết của cậu, khiến cậu khó nhịn lại bắt đầu rên rỉ.

Tinh tế phiến ngư vẫn giống như đêm đó nho nhã lễ độ, chỉ tiếc hai tay hắn lại không giống như vậy, một bàn tay tiến vào trong áo Đỗ Minh xoa nắn hai đầu ngực *** đang, một tay vói vào quần lót trên đùi hậu huyết mẫn cảm, đùa bỡn đến khi thất lực cậu tê dại, mật thủy không ngừng chảy ra, trọng tâm thân thể đều đặt lên người hắn.

“Cậu thật sự rất khó tìm. Tôi gửi tin nhắn trên phần mềm kia cho cậu, cậu lại giống như chưa nhận được, cho nên tôi chỉ có thể tự mình tìm đến đây. Cậu nhất định phải nhận lấy, để tôi hảo hảo bồi thường cho cậu.”

“..... Bồi thường bằng cách nào?”

“Lần này tôi mang theo một cái đỉnh đỉnh của người da đen tôi quý nhất, cam đoan sẽ yêu cậu đầy đủ.”

Đỗ Minh thốt lên: “Tôi là người đầu tiên được thử nghiệm à!”

Móa nó, lỡ có hư hỏng gì thì tôi đây tính sao?

4. Chương 4

Trừ lúc coi [Hoang ngôn đường] phần 2 tập 8 từ phút 4:28 đến phút 5:30, lần đầu tiên Đỗ Minh thấy nhiều phân thân giả cùng lúc xuất hiện trong một căn phòng như thế.

Ngoài lẽ một chút. Một người đàn ông độc thân như Đỗ Minh ở nhà rất thích xem phim khoa học viễn tưởng, nhìn mấy cảnh tượng từ tương lai, nhân vật chính chỉ cần nhẹ nhàng vung tay lên, toàn bộ tường đều bị tách ra, để lộ hàng ngàn vũ khí ảo tưởng. Mà những cảnh tượng này Đỗ Minh đã YY rất nhiều lần,

giờ này phút này, căn phòng ấy đã thật sự xuất hiện.

Chẳng qua nó chỉ khác phim điện ảnh một chút xíu thôi, khi sương khói tan đi, một loạt nam căn từng hàng từng hàng nằm ngay ngắn trên vách tường, từ màu sắc đến phẩm chất độ dài ngắn đều hoàn toàn khác nhau. Mỗi một phân thân giả đều nằm trong một cái hộp nuôi cấy làm theo mỗi kích thước, trong hộp có chất dinh dưỡng chậm rãi lưu động, cam đoan phân thân giả có thể sống mà tràn ngập cơ dãn.

Đỗ Minh thật sự bị cảnh này làm hoảng sợ.

Nam nhân kéo cậu đi qua một đàn, chỉ trở giống như mình là thủ trưởng đang kiểm duyệt gì đó, mà người này còn là một thủ trưởng cực kỳ có trách nhiệm, đối với thủ hạ của mình đều nắm rõ như lòng bàn tay.

“Tình dịch bên trong con bỏ thêm vị bơ.”

“Cái này thì có công năng gia tốc.”

“Tuy bọn chúng nhìn đều giống nhau, nhưng mỗi cái đều công năng riêng biệt.”

Đỗ Minh bị nguyên căn phòng phân thân giả này làm cho choáng váng, hoàn toàn không dám nhìn thẳng. Cảnh tượng càng khủng bố càng khiến người ta hãi hùng, Đỗ Minh đặt mình ở bên trong, giống như đang vị nhất trong một trò chơi xấu hổ, vô số cái loại phân thân khác nhau, giống như một đám nam nhân đang nhìn cậu như hổ rình mồi, khát khao cơ thể đơn bạc của cậu, bất cứ lúc nào cũng có thể xông lên, dùng dịch thể lấp đầy thân thể cậu.

Tình tế phiến ngư kéo tay Đỗ Minh, dẫn cậu đến một góc trong phòng, bên trong trưng bày một phân thân đen to, thân hành to như một cái nắm đấm, dài như cánh tay, bên dưới là hai quả trứng, mỗi cái đều cỡ như cái trứng gà. Mắt thấy Tình tế phiến ngư hưng trí bừng bừng muốn vươn tay về phía quái vật kia, Đỗ Minh sợ tới mức kêu thảm thiết.

“Từ từ, từ từ!” Hần gọi: “Kỳ thật tôi là một người rất truyền thống, tôi vẫn thích đồ của người da vàng hơn.”

May mắn cậu được chọn, nếu không nam nhân trực tiếp cầm cái hung khí đó vật lộn với cậu, chắc cục hoa tan nát luôn quá.

Nam nhân thấy cậu không muốn hẳn dùng định định số lượng có hạn mình quý nhất, trên mặt thoáng chốc lộ ra thần sắc như mấy cún con bị chủ nhân bỏ rơi, vừa đáng thương vừa vô tội, Đỗ Minh oanh một cái cảm thấy đầu óc mình quay cuồng, thiếu chút nữa đã kêu hẳn dùng thử, may mà cậu nhanh chóng nuốt vào, mới tránh được bị kịch chết người xảy ra.

Sau đó, Đỗ Minh tự mình chọn một chim giả chiều dài độ thô đều phù hợp với cục hoa, dài chừng 18cm, đường kính khoảng 6, đầu đỉnh sáng rõ, cao mượt vừa phải, đường cong đẹp mắt, màu da sạch sẽ, nhìn qua

cũng không khiến người khác sợ hãi, nó im lặng nằm trong hộp bồi dưỡng giống như ... giống như một cái trứng gà đang ấp.

Đỉnh đỉnh của người ngoài hành tinh hoàn toàn được mô phỏng giống người bình thường, trên thân còn thịt có hai cái vòng để cố định nó nằm trong hộp, ở trong tình trạng bán cương, tùy theo lựa chọn của chủ nhân. Đỗ Minh chọn xong, Tinh tế phiến ngư tùy ý ngoắc tay, không biết từ đâu xuất hiện một cái máy, lấy đỉnh đỉnh giả ra đưa đến cho Tinh tế phiến ngư.

Trong chiếc hộp phát ra một giọng nữ máy móc, dùng ngôn ngữ gì đó Đỗ Minh không thể hiểu nổi, nhưng cậu không rảnh để bận tâm đến nó. Cậu đến gần nam nhân, tận mắt chứng kiến hắn cầm kê kê nửa mềm nửa cứng kia, tay phải cầm đầu đỉnh, tay trái nâng hai cái trứng, rồi mới kéo ra, chỉ nghe lạch cạch vài tiếng, đỉnh đỉnh nhân tạo liền giống như một con ốc, đầu xoắn được làm bằng kim loại, màu vàng đồng, rất trùng khớp với cái lỗ nằm trong quần của Tinh tế phiến ngư.

Tinh tế phiến ngư tùy ý kéo khóa quần xuống, để lộ nơi tư mật “đường đến đại não” kia, “não” của hắn giống như cảm nhận được tồn tại của đỉnh đỉnh giả, từ sâu trong cửa động, phát ra một đạo bạch quang, giống như đang triệu hồi lẫn nhau.

Đỗ Minh mắt không chớp nhìn chằm chằm tất cả, mà động tác của hắn vượt qua dự kiến của cậu. Tinh tế phiến ngư hai tay nâng chim giả, đem phía sau cắm xuống cửa động, rồi giống như ốc vít xoay tròn vài vòng, nghe nó phát ra hai ba tiếng động.

“Được rồi.” Tinh tế phiến ngư nở nụ cười, ngữ khí của hắn giống như đang sửa bóng đèn trong nhà vậy: “Khỏe mạnh.”

“Được rồi?” Đỗ Minh không thể tin lập lại một lần, cầm cái đồ giả đó vào, thật sự có thể sử dụng sao?

“Thật sự tốt rồi.” Cửa động dưới thân Tinh tế phiến ngư bị đỉnh đỉnh và trứng che mất, thậm chí ngay tại chỗ nối còn mọc ra một đám lông, nếu không phải cậu đã biết trước, Đỗ Minh tuyệt đối không nhìn ra kê kê 18cm của người này là đồ giả. Bên trong vừa được kết nối cự long liền thức tỉnh, đầu nâng lên, rất có tinh thần.

“Người của tinh cầu chúng tôi rất chú trọng trao đổi về tinh thần, chỉ cần đem bước sóng của cả hai đạt đến nhất trí, thì có thể đạt đến tinh thần cộng hưởng, cả hai đều đạt được kích thích sâu nhất. Bởi vì nguyên nhân này, chúng tôi không có “điểm mẫn cảm” như các cậu nói, khi cùng các cậu dây dưa, chúng tôi có thể từ hôn môi và vuốt ve thân thể để nhận được kích thích từ tinh thần, nhưng rất mỏng manh, mà đỉnh đỉnh giả này được phát minh để bù lại khuyết điểm ấy.” Nam nhân trần trụi đứng trước mặt Đỗ Minh: “Mỗi một tác da của nó đều được cấy tế bào mẫn cảm, chỉ cần hơi hơi kích thích, có thể bảo trì trạng thái tốt nhất, cho dù đã bắn tinh cũng sẽ không mềm đi. Tất cả khoái cảm đều được truyền vào não của tôi, mà đại não sung sướng truyền lại thân thể, cứ tuần hoàn như vậy.”

“Nói cách khác, anh có còn thịt mẫn cảm hơn cả người trái đất? Nếu anh bị kích thích, thì sẽ cứng lên?”

“Không sai.”

Đỗ Minh cảm giác mình dần dặt cả đêm, cũng có một chuyện tốt. Cậu quỳ xuống giữa hai chân Tinh tế phiền ngư, vùi đầu hôn lên đầu đỉnh của nam nhân, quả nhiên, đầu đỉnh mẫn cảm run lên, phân thân thật sự cứng hơn vừa rồi rất nhiều.

“..... Vậy hãy để tôi xem, anh có thể cứng đến mức nào.”

5. Chương 5

Đỗ Minh nhắm mắt lại, dùng đầu lưỡi cảm nhận đỉnh đỉnh của nam nhân. Kỳ thật cậu đã không còn nhớ rõ lắm, lần cuối cậu làm với bạn trai cũng đã là chuyện của ba năm trước, bây giờ nhớ lại, chỉ cảm thấy oán hận: Sao lúc ấy cậu không cắn đứt kê kê của thằng cha đó chứ?

Phân thân khác với những nam nhân bình thường, thứ trong miệng Đỗ Minh không có mùi tanh, thậm chí còn có hương thơm của bạc hà. Làn da bao trùm cơn thịt thô to cực kỳ co dãn, đầu đỉnh phi thường mẫn cảm, Đỗ Minh chỉ dùng đầu lưỡi quét nhẹ, nhiệt độ nơi ấy liền tăng lên, chảy ra chất lỏng sền sệt.

Tuy rằng Đỗ Minh đã nhiều năm chưa tiếp xúc thân thể với người khác, nhưng công phu bằng miệng cũng chưa biến mất, ngày thường tự an ủi mình đều là bên dưới một căn, trên miệng một căn, hai bút cùng vẽ, khoái cảm như nước.

Bây giờ trong miệng cậu rõ ràng đang ngậm cơn thịt của nam nhân khác, giống như đã lâu chưa được ăn mận, ngậm mãi trong miệng không chịu buông.

Liếm, cắn, cọ sát, đôi môi ướt át cùng đầu lưỡi linh hoạt xuất ra toàn bộ công lực phục vụ cho Tinh tế phiền ngư, khiến nam nhân thích đến mức đứng không vững.

Tựa như Tinh tế phiền ngư đã giới thiệu, toàn bộ khoái cảm thông qua đỉnh đỉnh giả truyền đến não của hắn, để đạt được cao trào trên tinh thần. Độ mẫn cảm của nó hơn nhân loại gấp trăm lần, mỗi động tác của Đỗ Minh, đều truyền vào não, giống như có vô số điệu nhạc đang vang lên trong đầu hắn.

Khoái cảm ào ạt trào đến, di chuyển khắp ngõ ngách trong cơ thể Tinh tế phiền ngư, hắn hít sâu một hơi, thừa nhận mình bị công phu bằng miệng của người này thuyết phục.

Nếu đã như thế cũng không thể rụt rè nữa. Hắn mới là người bồi thường Đỗ Minh, chứ không phải Đỗ Minh đền cho hắn.

Tinh tế phiền ngư quyết tâm, đè đầu Đỗ Minh lại, đem cơn thịt từ trong miệng cậu rút ra. Nhưng đầu lưỡi tham lam của Đỗ Minh cũng không chịu bỏ qua, vươn tới, rần nham cắn nhẹ lên đầu đỉnh, cho đến khi nam nhân bị kích thích mới thôi.

“Ngoan.....” Tinh tế phiến ngư xoa xoa tóc của cậu:“ Phía trên đủ lạnh lạnh lợi, nhất định phải để tôi niếm thử hương vị bên dưới a.”

Con người Đỗ Minh chuyển động, cậu biết chuyện kế tiếp mới là quan trọng, ngoan ngoan há miệng ra. Khi Tinh tế phiến ngư lấy côn thịt ra khỏi miệng cậu, nước bọt ướt át dính trên đó, kéo theo vài sợi chỉ bạc lấp lánh.

Tinh tế phiến ngư xoay người Đỗ Minh sang chỗ khác, để cậu nằm lên bàn làm việc, áo trên người cậu đã tuột ra ngoài, hai điểm đỏ sậm ma sát lên mặt bàn lạnh băng, sưng lên không chịu nổi. Quần cậu cũng bị ném sang một bên, lộ ra cảnh sắc xinh đẹp bên dưới, giữa hai cánh hông chính là tiểu huyết hồng hào khả ái.

Lần trước chưa có nhắm nháp nơi này, chính là điều đáng ân hận nhất của Tinh tế phiến ngư. Hai cánh tay hắn nắm lấy hai cánh hoa mềm mại, không chỉ xoa nắn, còn nhân cơ hội xâm nhập vào cửa động thần bí sâu thẳm.

Tuy Đỗ Minh không bị đùa giỡn ở đây, chỉ mới khẩu giao cho nam nhân mà đã không chịu nổi, tiểu huyết mở ra đóng lại, miễn cảm đến mức tự mình phân bố ra chất lỏng.

Khi Tinh tế phiến ngư tham nhập vào tiểu huyết của cậu, chỉ cảm thấy mị thịt mềm mại bên trong tràn ra *** thủy, hơn nữa như có một lực hấp dẫn, sai khiến ngón tay của hắn tấn công vào sâu hơn.

Tinh tế phiến ngư làm sao nhịn cho nổi? Hắn dùng hai ngón tay thăm dò một chút, phát hiện cơ thể đối phương rất co dãn không cần khuếch trương nhiều, vội vàng rút tay ra, thay vào súng thật đạn thật, nhanh chóng đi vào.

Nói tới chim bự 18 cm cũng không phải tầm thường, rất to, khi vừa cắm vào, cho dù *** dâng như Đỗ Minh cũng không chịu nổi, tiểu huyết co rút siết chặt khiến chim lớn không thể đi vào.

Nhưng khoa học kỹ thuật của người ngoài hành tinh cũng có chỗ cao siêu của nó, Đỗ Minh bỗng nhiên cảm giác được bên trong tiểu huyết xuất hiện một dòng chất lỏng, khi nó vừa tiếp xúc với tràng bích, liền thấm vào bên trong, khiến cơn đau biến mất như không thấy, chỉ có khoái cảm tăng lên gấp bội.

“Đây là.....?”

“Hệ thống tự bôi trơn.”

Nam nhân cũng không giải thích nhiều, một tay ôm lấy Đỗ Minh từ phía sau, một tay đặt lên mu bàn tay của cậu, đẩy thẳng chim vào.

Hai người đồng thời phát ra tiếng rên thõa mãn.

Không cần nhiều lời mà hai người cũng ăn ý mười phần, một người đẩy hông về phía sau, một người đâm mạnh về phía trước. Khi rút ra tiểu huyết lưu luyến không rời, chim lớn dừng cảm tiến tới, chín cặn một sâu, sắp đến khi *** thủy loạn chảy, chất lỏng trơn ướt dính đầy hông Đỗ Minh.

Hai người phối hợp không chê vào đâu được, giống như không phải là đối tượng 419 mà là bạn tình đã quen biết nhiều năm, Tinh tế phiến ngư có thể đâm vào nơi sâu nhất của Đỗ Minh, mà Đỗ Minh cũng có thể co rút để Tinh tế phiến ngư đạt được khoái cảm cao nhất.

Cứ như vậy trườn sát hơn một trăm lần, Đỗ Minh bị hấn tiến công cả thân mềm nhũn, chỉ có tiểu huyết càng ngày càng siết chặt.

Cuối cùng, Tinh tế phiến ngư lại mãnh liệt cắm vào, cao trào Đỗ Minh chờ mong đã lâu cũng đến, nếu như cao trào trước kia khiến Đỗ Minh như thấy được sao, thì lần này cậu như được đặt trong ngân hà, rực rỡ chói lọi.

Cậu giống như một con cá thiếu nước, nằm trên bàn công tác run rẩy, khoái cảm truyền từ phía sau, cậu rớt cuộc cũng không cầm được nữa, hạ thể phun ra dịch thể đậm sệt.

Phía sau co thắt liên tục, Tinh tế phiến như thích đến đứng hình, nam nhân than nhẹ một tiếng, nằm trên người Đỗ Minh, kìm lòng không đậu tiến vào trình tự bản tính.

Từng cổ dịch thể nóng bỏng tràn vào hậu huyết Đỗ Minh, mỗi một lần đều đánh thẳng vào tuyến tiền liệt, khoái cảm không ngừng chồng chéo lên nhau.

Đỗ Minh đã lâu không hưởng qua cao trào sung sướng như vậy, dịch thể lấp đầy tiểu huyết tịch mạch lâu năm, mà sức nặng đặt trên người cậu cũng khiến cậu cảm thấy thỏa mãn.

Đỗ Minh hí mắt, sau khi làm tình cậu thích nhất hưởng thụ dư vị sau cao trào. Bỗng nhiên, sức nặng trên người cậu dần dần biến mất, theo bản năng cậu mở mắt ra, phát hiện cánh tay đang đặt lên bàn tay cậuu dần dần tiêu tán, biến thành từng hạt bụi, bay trong không khí???!!!

“Anh!” Đỗ Minh kinh hô, không để ý hậu huyết còn đang siết chặt hạ thể của nam nhân, vội vàng quay đầu nhìn

Không chỉ là tay của nam nhân, toàn bộ cơ thể của hắn đều hóa thành bụi, dần dần tiêu thất!!!

Đỗ Minh trợn mắt há mồm, vừa làm tình xong liền cho cậu thấy cảnh tượng kích thích như vậy, làm ơn để ý cảm thụ của người ta một chút đi chứ!!!

“A.” Nam nhân nhìn thân thể dần dần biến mất của mình, hơi hơi nhíu mày:“Hành tinh mẹ đang triệu hồi tôi.”

“..... Anh nói cái gì?”

Không đợi Tinh tế phiền ngư lặp lại, một luồng sáng chói mắt phát ra

Khi Đỗ Minh mở mắt, nam nhân vừa rồi còn nhiệt tình ôm cậu đã biến mất.

Mà bên trong hậu huyệt của Đỗ Minh, đinh đinh giả của nam nhân vẫn còn đang bắn tinh.....

6. Chương 6

Từ ngày hôm đó ở văn phòng làm tình với Tinh tế phiền ngư, Đỗ Minh về nhà phát sốt đúng ba ngày.

Nguyên nhân đương nhiên không phải loại lý do cầu huyết “Tiểu thụ nhu nhược bị tiểu công hung hăng yêu thương khiến thân thể lao lực”, mà là do hoảng sợ.

Tuy Đỗ Minh biết Tinh tế phiền ngư là người ngoài hành tinh, còn vinh hạnh gặp được nơi bảo tồn đình đình giả, cho dù vậy cũng không thể nào bình thần nhìn người ngoài hành tinh đang XXOO bên cạnh bị hành tinh mẹ triệu hồi.

Sau khi chủ nhân nơi bảo tồn đình đình rời khỏi, ba mươi giây sau liền trở về một căn phòng bình thường, những khoa học hiện đại, kê kê giả, đều biến mất sau vách tường, dù Đỗ Minh có làm thế nào cũng không thể mở được. Mà nam căn giả của nam nhân để lại trong cơ thể của cậu sau khi bắn xong cũng biến mất, theo bản năng Đỗ Minh kẹp chặt tiểu huyết giữ nó lại, nhưng thân thể con người căn bản không thể ngăn cản được tốc độ của người ngoài hành tinh.

Đỗ Minh hốt hoảng mang dịch thể thoang thoang mùi bạc hà lão đảo chạy về nhà, khẩn cấp tắm rửa, ngay cả tóc cũng không lau liền lao lên giường ngủ. Ai ngờ vừa thức dậy liền phát sốt, nếu không phải mấy đứa bạn tìm đến cửa, có khả năng cậu sẽ bị sốt đến chết.

Cậu sốt đến nửa tỉnh nửa mơ, thậm chí mỗi lần nghĩ đến Tinh tế phiền ngư liền giật mình.

Nam nhân không để lại bất cứ dấu vết nào, thật không hổ là người ngoài hành tinh, rất cẩn thận.

Cũng chỉ có người địa cầu mới đa sầu đa cảm, có thể vì do tồn tại của một người biến mất mà tinh thần không yên.

Đợi đến khi cậu khỏi bệnh, cũng đã qua hai tuần. Trong khoảng thời gian này, bạn bè tới thăm không dứt, tốt xấu gì cũng làm vui bớt sự chú ý của cậu đối với Tinh tế phiền ngư. Mấy “chị em tốt” đến trước mặt cậu líu riu: “Ngày đó mày thật sự hù chết tao, bệnh tới nỗi mê sảng.”

“Tao nói cái gì?”

“Mày dùng ngữ khí đặc biệt trầm trọng nói: ‘Quay về đi, mông của tôi chính là tinh thần biển rộng.’”

“.....”

Đỗ Minh cảm thấy khi mình sốt lên thì rất có tác phong của một nhà thơ.

Mấy người trò chuyện được một lúc, chợt nghe tiếng chuông cửa vang lên, người bên trong hỏi là ai, bên ngoài trả lời là người chuyển phát nhanh.

Đỗ Minh ngạc nhiên, cả tuần nay cậu nằm trên giường không dậy nổi, máy tính còn chưa mở chứ đừng nói chi mua bán qua mạng, sao lại có chuyển phát nhanh đến nhà? Không đợi cậu nghĩ thông suốt, một đứa bạn có ngoại hiệu là Thiên Thủ Quan Âm nhảy nhót chạy ra, còn tiện tay ký tên dùm Đỗ Minh, cao hứng ôm chiếc hộp nhỏ vào nhà.

“Đây là cái gì?” Đỗ Minh thật sự là nghĩ không ra lúc nào mình mua đồ vật nhỏ như vậy, cậu nhận chiếc hộp mở ra, mọi người hưng trí bưng bưng bu đến.

Bên trong chiếc hộp, là một cái vòng rộng khoảng hai ngón tay, bề mặt sáng bóng, chiếc vòng kim loại màu tối lẳng lẳng nằm trong hộp, giống như một cái vòng tay mini, chờ chủ nhân mới sung sướng. Bên trong chiếc vòng còn có mấy dấu khắc, nhìn qua giống như một cái ốc vít loại lớn.

Đám người vây xem bắt đầu nghị luận, nhưng không ai biết đây là cái gì.

Thế nhưng Đỗ Minh biết.

Bên dưới cái vòng còn để một tấm thiệp nhỏ, bên trên chỉ vọn vẹn bốn chữ tiếng trung đơn giản “Chìa khóa văn phòng”.

Lần đầu tiên khi Đỗ Minh thấy nó, nó vẫn còn nằm trên hạ thân của Tinh tế phiến ngư, mà bây giờ, chủ nhân của nó không biết đang ở đâu. Nếu không phải chiếc vòng này xuất hiện ở đây, Đỗ Minh đã hoài nghi, người nam nhân biến mất kia chỉ là ảo giác của mình mà thôi.

Đỗ Minh rất thương thức xoa nhẹ chiếc vòng, trong lòng đang do dự có nên đến “Văn phòng” lần nữa hay không. Cậu đương nhiên biết cái nơi gọi là văn phòng kia ở đâu, chính là nơi bảo tồn đỉnh đỉnh ẩn sau tiệm cháo hải sản, nơi cất chứa những kẻ kẻ giả. Nhưng một người địa cầu độc thân lại đi tìm một người ngoài hành tinh, nhìn kiểu nào cũng thấy không khoa học.

Hơn nữa..... Vì sao cậu phải đi?

Cậu và hắn ta bắt quạ cũng chỉ là bạn giường gặp mặt mới hai lần, khoảng cách của hai người cũng chỉ có mấy chục hệ ngân hà.

Hừ, còn đưa cái chìa khóa lạ lùng này cho cậu, hắn tưởng rằng chỉ như vậy có thể đả động được cậu sao?

.....

Đợi đến Đỗ Minh khỏi bệnh đi làm, đồng sự liền đến ân cần hỏi han, nhìn cái vòng được treo trên túi công văn của Đỗ Minh, hiếu kỳ hỏi cậu dùng để làm gì.

“Chìa khóa, nhìn lạ lắm đúng không?” Đỗ Minh đáp, có chút bối rối nhét nó vào trong túi, Cậu cũng không rõ vì sao mình lại đem cái này theo bên người, nhưng nếu nghĩ không ra cũng không cần nghĩ.

Mọi người đang ồn ào, vừa thấy ông chủ đến, lập tức giải tán. Đỗ Minh ỷ vào mình được ông chủ ưu ái liền xin nghỉ bệnh dài hạn, bây giờ đã trở về công tác tự nhiên phải đến hỏi thăm: “Phát ca, sớm nha.”

Ông chủ gọi Đỗ Minh vào văn phòng, đầu tiên hỏi thăm thân thể của cậu, sau đó mới lấy một xấp văn kiện ra: “Trong khoảng thời gian cậu không ở đây, công việc của cậu tôi đã giao cho người khác, bây giờ cậu đã khỏe công việc này giao lại cho cậu. Còn có, chiều nay chuẩn bị một chút, công ty chúng ta sẽ đi gặp khách. Sẵn tiện bảo thư ký đặt bàn ở khách sạn, tôi và cậu cùng đến đó.”

Thật không nghĩ tới bệnh vừa hết liền có nhiều công việc như vậy, Đỗ Minh kêu khổ thấu trời, trở lại bàn bắt đầu làm việc, sợ buổi chiều không rảnh. May mà cậu thông minh, vắn vắn làm xong công việc trước khi đối tác của công ty đến.

Buổi chiều hai giờ, ba đối tác đúng giờ bước vào công ty của Đỗ Minh, hai nam một nữ trang điểm già dặn, diện mạo không tồi. Nhất là nam tử trẻ tuổi đứng ở đầu, vóc người cao ráo, khoảng 27 28 tuổi, mái tóc được nhà thiết kế trau chuốt tỉ mỉ, càng khiến hắn trở nên bắt mắt. Nụ cười trên mặt có chút láu cá, xem ra, nam nhân này cũng không phải dạng vừa.

Đỗ Minh nhìn nam nhân nhất thời xuất thần, người trước mặt và Tinh tế phiến ngư rất giống nhau, nếu Tinh tế phiến ngư mặc tây trang vào, tuyệt đối không thua kém người này.

Đi theo sau ông chủ, Đỗ Minh bắt tay chào hỏi từng người, rõ ràng chỉ là một trình tự bình thường, không nghĩ đến khi cùng nam nhân kia bắt tay lại có vấn đề xảy ra. Đỗ Minh rõ ràng cảm giác được, ngón út nam nhân khẽ cong lên, gãi gãi lòng bàn tay của cậu, sau khi rút ra, đối phương còn vuốt nhẹ đầu ngón tay của cậu.

“..... Rất hân hạnh được quen biết.” Đến lúc này Đỗ Minh còn không biết nam nhân đang quấy rối mình thì không còn gì để nói nữa.

Đỗ Minh là một người công tư rõ ràng, cậu giữ mình trong sạch, chưa bao giờ nghĩ đến sẽ cùng đối tác của

công ty phát sinh chuyện gì. Nhưng nam nhân trước mặt diện mạo rất tốt, cũng có hứng thú với cậu, lần đầu tiên Đỗ Minh do dự: Bây giờ cậu rất cần một nam nhân ... một nam nhân địa cầu, giúp cậu chỉnh lại quỹ đạo đã đi xa ngàn dặm của mình.

...

Ngày mai bạn nghỉ tết nha =>) Tới khi nào quay về cũng chưa biết dc =>))

7. Chương 7

Giống như Đỗ Minh đã dự đoán, sau khi hội nghị chấm dứt, nam nhân liền theo cậu đi vào nhà vệ sinh. Khi hai người vừa bước vào, nam nhân sống như con sói đói khát đã lâu, hung hăng lao về phía Đỗ Minh, đặt cậu lên tường, cắn cổ cậu.

“Chờ..... Chờ một chút.” Đỗ Minh đẩy hắn ra: “Vào buồng vệ sinh.”

Nam nhân dù ngại phiền, nhưng trong lúc này cũng không muốn khắc khẩu với cậu, hai người một bên ôm ấp, một bên đi vào bên trong.

Không gian bên trong rất nhỏ, hai nam nhân chui vào cực kỳ chật hẹp, nhưng như vậy càng có lợi cho nam nhân như lang tự hổ kia, túi công văn của Đỗ Minh cũng rớt sang một bên, ai cũng không có thời gian nhặt nó lên. Bọn họ không thể rời phòng họp quá lâu, nếu hai người ở trong đây làm, hai mươi phút đã là cực hạn.

Hai người không vô nghĩa, trực tiếp tiến vào vấn đề chính, nam nhân kéo caravat của Đỗ Minh ra, mạnh mẽ tháo nút áo, vùi đầu vào xương quai xanh của cậu, để lại một dấu ngân thật lớn, một tay tham nhập vào trong quần Đỗ Minh nắm lấy phần thân vuốt ve, tay còn lại xò xét xung quanh tiểu huyết, đùa bỡn đến nơi đó mềm mại, cái miệng nhỏ nhắn không ngừng khép mở. Kỹ thuật của hắn rất tốt, vừa nhìn liền biết thường xuyên làm loại chuyện này, chỉ sợ bảy ngày có thể cùng mười bốn người lên giường. Đỗ Minh vốn không hứng thú nhiều, dưới khiêu khích của hắn cũng dần dần có cảm giác, toàn thân như bị lửa thiêu, đầu óc trở nên mờ hồ, hạ thân cũng chậm chậm đứng lên, hậu huyết tràn đầy *** thủy, khi ngón tay trừu sáp quần lót cũng đã ướt đầm.

Đỗ Minh cũng không rảnh rỗi, cậu cởi bỏ đai lưng của nam nhân, lấy côn thịt của nam nhân, không ngờ của hắn cũng rất to, thẳng tắp trắng kiện, hai quả trứng bên dưới cực lớn, bộ dáng rất uy phong. Đỗ Minh nhìn phần thân thô to của nam nhân, cảm thấy dù chiều dài hay độ thô, cũng không thua đỉnh đỉnh của Tinh tế phiến ngư.

“Được rồi.” Nam nhân ý bảo Đỗ Minh tựa lưng vào bồn cầu, quần tuột đến mắt cá chân, hai tay đặt lên đùi, khiến tiểu huyết đỏ sẫm bại lộ ra bên ngoài. Tuy Đỗ Minh cảm thấy tư thế này quá thẹn ềnh trước cậu làm với người kia vẫn chọn tư thế phía sau, nhưng nghĩ hắn ta muốn làm nhanh cho xong, cũng không suy nghĩ nhiều, dựa theo yêu cầu của nam nhân đưa mông ra, lộ ra tiểu huyết mềm mại, trần trụi tham

lam hiện ra trước mặt nam nhân.

Hung khí giữa hai chân nam nhân đã sớm đứng lên, hần đỡ lấy eo Đỗ Minh, một tay cầm vũ khí của mình, trực tiếp đưa về phía hậu huyết của Đỗ Minh.

Đỗ Minh nhướn mày, tránh né: “Anh không dùng bao sao?”

“Đừng lo, tôi rất vệ sinh.” Nam nhân liếm liếm môi: “Tôi không có bệnh.”

Nhưng Đỗ Minh cũng không yên lòng, tuy rằng cậu dục hỏa đốt người, nhưng cũng chưa đến mức mất cả lý trí, nam nhân nhìn cũng biết là một tay già đời, hôm nay có thể cùng cậu làm trong nhà vệ sinh, ai biết hôm qua có cùng ai thông đồng hay không. Cậu từ chối, lần trước có thể làm với Tinh tế phiến ngư, là vì đối phương không giống như người địa cầu.

Không phải do Đỗ Minh không muốn, bây giờ cậu đang bị người ta áp chế, nơi tư mật hoàn toàn bại lộ ra bên ngoài, còn thịt của nam nhân chỉ cách tiểu huyết của cậu mấy cm, chỉ cần đẩy một cái, Đỗ Minh có thể sẽ bị nhiễm bệnh.

“Anh.....!!” Đỗ Minh muốn đào thoát, nhưng khí lực nam nhân không biết vì sao trở nên lớn hơn, có thể ép chặt cậu lên bồn cầu, nhích nhích cũng không được. Giờ phút này, trong đầu cậu rối loạn chỉ nghĩ đến Tinh tế phiến ngư, mọi chuyện linh tinh này đều vì sự xuất hiện rồi biến mất của hần gây ra, nếu không phải hần, Đỗ Minh một người đã cầm dục ba năm sao có thể lưu lạc đến mức làm tìnhnh với một công tử đào hoa có khả năng bị bệnh chứ?

Trong lúc nguy cấp, Đỗ minh cảm thấy thời gian như chậm lại, mọi năng lực chống cự đều biến mất, chỉ có thể trơ mắt nhìn nam nhân cười *** đang dần dần tiến về phía mình nhưng khi gần tiếp xúc, một ánh sáng chói mắt từ trong túi công văn bay ra, mà ánh sáng này còn quen thuộc như vậy!

Chính là chiếc vòng kim loại bị Đỗ Minh giấu trong túi công văn, nó xoay tròn, không khí xung quanh phát ra tiếng vù vù! Một khắc cũng không ngừng lại, giống như viên đạn dừng mãnh tiến tới, đập thẳng vào đầu đỉnh của nam nhân.....

Khi nó chạm vào đầu đỉnh của nam nhân, giống như viên đạn bắn phải đậu hủ, vừa tiếp xúc, phần thân của nam nhân cũng bị đánh phát ra ánh sáng, xoẹt ra bốn phía. Vòng tay hung hăng đánh lên bụng nam nhân, hần như bao cát bị đánh bay ra ngoài, ngã xuống trước bồn rửa tay.

Đỗ Minh hít một ngụm lạnh khí, cậu không dám tưởng tượng loại đau đớn khi bị đánh nát kê kê là như thế nào. Cậu kéo quần chạy ra ngoài, chỉ thấy nam nhân hai tay bụm chim, cuộn mình nằm dưới đất, toàn thân run rẩy. Bên cạnh hần là chiếc vòng xoay tròn, đến khi đụng vào chân Đỗ Minh, mới dừng lại.

Đỗ Minh sợ hãi, cậu chạy lại dè vai nam nhân, trong đầu rối tung rối mù. Tuy cậu rất cảm ơn vì Tinh tế phiến ngư đã để lại thứ này bảo vệ thân thể cho cậu, nhưng Những cũng không cần đánh vỡ kê kê của người ta a!!!! Làm sao cậu giải thích với bác sĩ về vụ thảm án này chứ?!!!

“Anh, anh không sao chứ?” Đỗ Minh cũng cảm thấy mình vô nghĩa: “Anh đau ở đâu?”

“.....” Nam nhân suy yếu há miệng, trên mặt đầy mồ hôi.

Đỗ Minh nghe không rõ, đành phải cúi người, dán lỗ tai gần miệng nam nhân.

Cậu chỉ nghe nam nhân thở dốc, giống như đang hấp hối chuẩn bị lên đường: “Tôi..... Đầu tôi đau quá.”

“..... A?”

Nam nhân trở mình, run rẩy dời hai tay khỏi nơi giữa hai chân.

Dưới khoeo kéo của tây trang, nơi vốn có một vũ khí hung mãnh bây giờ đã biến mất, chỉ có một vòng kim loại khoảng hai ngón tay đang phát ra ánh sáng mờ tối.

8. Chương 8

Cuối cùng, Đỗ Minh thiếu chút nữa cùng vị ngoài hành tinh này trở thành đối tượng 419, hai người ai cũng không tham gia bữa tối của công ty, người kia là đau, Đỗ Minh là mệt.

Đỗ Minh cảm thấy mình rất mệt.

Người ngoài hành tinh vừa bị đánh nát kê kê họ Tần, Đỗ Minh gọi hắn là Tần tiên sinh. Tần tiên sinh nửa sống nửa chết cuộn mình nằm trên mặt đất, trừ bỏ câu “Đầu tôi đau” vừa rồi thì không còn sức nói thêm gì nữa.

Đỗ Minh không dám di chuyển hắn, cậu sợ mình vừa đụng vào, dầu máy trong óc Tần tiên sinh sẽ chảy ra.....

Dù sao cũng là đối tác của công ty, tuy Đỗ Minh rất muốn bỏ chạy, nhưng lỡ ai thấy Tần tiên sinh nằm trên mặt đất như vậy, mọi chuyện sẽ rất phiền toái.

Qua hồi lâu, mồ hôi lạnh trên người Tần tiên sinh cũng ít đi, Đỗ Minh cẩn thận lại gần hỏi: “Tần tiên sinh, anh có khá hơn chút nào chưa?”

Tần tiên sinh hít sâu: “Ít nhất so với đau bụng kinh đau hơn một trăm lần.”

“.....” Đỗ Minh: “Bộ anh đã đau bụng kinh rồi sao, nếu không làm sao biết nó đau như thế nào?”

“Thế kê kê cậu bị đánh nát bao giờ chưa, nếu không sao cậu biết nó không đau?”

Đỗ Minh không lên tiếng.

Ngẫm lại cậu đã thấy mồ hôi ứa ra, căn cứ theo lời của Tinh tế phiền ngư, đình đình nhân tạo thông qua cảm giác trực tiếp truyền vào não của bọn họ, khi làm tình, khoái cảm sẽ lấy tốc độ nhanh nhất truyền vào đầu, sẽ không tổn thất gì cả. Cũng giống như vậy, cảm giác đau đớn khi đình đình bị đánh, cũng sẽ truyền đến não, cái loại đau đớn này, phỏng chừng sẽ ám ảnh Tần tiên sinh cả đời [nếu người tinh cầu của bọn họ có thể sống nhiều đời nhiều kiếp].

Hai người ngồi trong WC hơn hai tiếng, Tần tiên sinh cuối cùng có thể từ nằm co trên đất ngồi dậy dựa vào tường, Đỗ Minh muốn đi cũng đi không được, mà ở lại cũng không xong, chỉ có thể tìm một chỗ ngồi xuống, nôn nóng nhìn tay Tần tiên sinh. Người nọ thấy cậu như thế, bỗng nhiên cảm thấy nổi giận.

“Sao cậu không nói sớm cậu có tiếp xúc qua với đồng bào của tôi?” Tuy hấn vẫn suy yếu như cũ, vừa khỏe lại liền chất vấn cậu “Tôi nên sớm đoán ra, nội tiết của người địa cầu sao có thể phát triển được như vậy, chỉ cần nhấm nháp qua đình đình nhân tạo của tinh cầu chúng tôi, chất xúc tác trong cơ thể có thể bảo trì với số lượng cực cao, khiến tôi vừa thấy liền muốn liều lĩnh tiến đến!”

Đỗ Minh cố gắng tranh thủ: “Tần tiên sinh, anh như vậy là vừa ăn cướp vừa la làng, là anh theo tôi vào WC muốn đẩy ngã tôi! Còn nữa dù tôi có cùng ai lên giường dù là người trái đất hay người ngoài hành tinh, đây cũng là riêng tư của tôi, tôi không có trách nhiệm báo cáo cho anh, càng đừng nói tới chuyện tôi biết anh là người ngoài hành tinh! Cái vòng kia cũng không tệ, nhưng tôi cũng đâu có dùng nó đánh nát kê kê của anh đâu!”

“Tôi có thể cảm giác được nó đã kết nối với thần kinh của cậu, khi chủ nhân của nó không ở trái đất, có thể thay hấn bảo vệ cậu! Nó ở trong tay cậu mà cậu không biết?”

Chiếc vòng trong tay Đỗ Minh hơi hơi chấn động, giống như đang tranh công với cậu. Quả thật giống như lời của hấn nói, nó cảm nhận được Đỗ Minh gặp nguy hiểm mới xuất hiện, đánh nát kê kê của người kia, bảo vệ trinh tiết cho Đỗ Minh, nhưng khi Đỗ Minh vừa nghĩ đến chuyện “Bùa hộ mệnh” từng cắm vào vô số kê kê, liền không dậy nổi hứng thú với nó.

Thấy Đỗ Minh lắc đầu, Tần tiên sinh mới biết người trái đất trước mặt mình chẳng biết gì cả. Hấn hỏi Đỗ Minh vì sao có quan hệ với người đồng bào của mình, Đỗ Minh chỉ nói những phần quan trọng, tự nhiên cũng nhắc đến chuyện sau khi tinh tế phiền ngư biến mất đưa đến cho cậu.

“Hấn cứ biến mất như vậy, tôi không biết gì cả. Tôi cũng không biết mấy người đến từ tinh cầu nào, cũng không biết tên của hấn, lúc nào hấn sẽ về, chỉ nhận được cái vòng này, theo hấn thì đây là chìa khóa văn phòng. Tôi muốn ném cũng không dám ném, chỉ có thể đem theo bên cạnh.”

Tần tiên sinh: “Cái này cũng không thể trách hần. Tên của hành tinh chúng tôi không thể dùng ngôn ngữ của cậu đọc được, hơn nữa hành tinh mẹ triệu hồi cũng tùy lúc, sau khi xong hết mọi chuyện hần sẽ quay về. Hần có thể chuyển cái này cho cậu đã không dễ dàng rồi.” Hần nói tiếp: “Người trái đất thật ngu xuẩn a, linh kiện trọng yếu như vậy cũng tháo xuống đưa cho cậu, rõ ràng đang theo đuổi cậu, mà cậu không phát hiện!”

“..... Nếu hần nghĩ chỉ trò chuyện qua vài lần, gặp mặt hai lần, làm tình một lần, có thể khiến tôi yêu hần thì không khỏi thấy tôi quá dễ giải.” Đỗ Minh nhú mày, cậu chưa nghĩa tới sẽ cùng một người ngoài hành tinh phát triển quan hệ yêu đương ổn định: “Hần xem tôi là loại người gì?”

“Hần xem cậu là người trái đất a!”

Đỗ Minh cảm thấy đối thoại này không thể nào tiếp tục được nữa.

“Đừng đánh, đừng đánh!” Tần tiên sinh tru lên: “Người trái đất các cậu không phải khi yêu, cũng sẽ cầm một cái vòng tròn như vậy đeo lên ngón tay hay sao? Chúng tôi cũng nhập gia tùy tục, nếu thích người nào, thì tháo chiếc vòng ở khóe gian xuống, làm vật đính ước giao cho đối phương!! Không tin cậu thử xem, cái vòng tròn này bảo đảm trùng khớp với JJ của cậu!”

Do chiếc vòng được chế tạo bởi người ngoài hành tinh nên đường kính bên trong to bằng hai ngón tay, khoảng 4 5 cm gì đó, Đỗ Minh nhìn nhìn, lại nhìn hạ thể của mình, trong lòng tính toán một chút, mới ý thức được, cái vòng này thật sự không to hơn khi đính dính của cậu cương lên.

“Thật sự, cậu thử xem! Cậu thử liền biết tôi không nói dối.” Tần tiên sinh ồn ào: “Tôi từng nghe mấy đồng bào nói qua chuyện này, nhưng chưa từng chứng kiến. Bây giờ cậu thử cho tôi xem, coi như cho tôi mở rộng tầm mắt.”

Nói thật, khi Đỗ Minh biết chiếc vòng trong tay mình chính là tín vật của Tinh tế phiến ngư, trong nháy mắt sinh ra một ý nghĩ muốn thử xem. Chung quy mỗi người đều có lòng hư vinh, khi được người theo đuổi, bên ngoài miệng nói không cần, nhưng bên trong thì đang đắc ý.

Thấy Đỗ Minh thần sắc buông lỏng, Tần tiên sinh lại nói: “Chúng ta cũng mới tiếp xúc, cậu không cần ngại ngần trước mặt tôi. Còn nữa lần này tôi ra ngoài cũng không mang theo cái nào dự bị, cậu yên tâm, tôi sẽ không làm gì cậu cả.”

Đỗ Minh cân nhắc một phen, không thể không thừa nhận, cậu bị người kia thuyết phục.

Dù sao hai người cũng ở trong WC góc này giờ, làm chút chuyện còn có nghĩa hơn.

Đỗ Minh đưa ra bản mặt “Là anh muốn tôi thử, chứ tôi không có muốn”, cắn răng, kéo khóa quần xuống, cởi quần lót, một tay cầm Tiểu Minh Minh, một tay cầm chiếc vòng, chuẩn xác mang vào

Há, thật sự rất vừa nha.

Phải nói khoa học kỹ thuật của người hành tinh rất khác, Đỗ Minh từng ôm thái độ khoa học ước lượng thứ này với JJ của cậu khi cương, dài khoảng 10cm, đường kính không đến 3.5cm, đối với chiếc vòng này có vẻ rộng hơn một chút. Nhưng khi vừa xuyên qua, chiếc vòng tự động buộc chặt, tăng tăng thu nhỏ lại, từ đầu đỉnh xuống đến tận gốc, chiếc vòng tự điều chỉnh độ hẹp rộng. Cảm xúc rất lạnh, nhưng lại rất nhẹ, mạng trên hạ thể của Đỗ Minh, tựa như một trang sức thủ công, khiến làn da của cậu càng thêm trắng nõn..

Đỗ Minh nhìn chiếc vòng đang bao chặt lấy JJ của mình, lòng hư vinh giống như nham thạch trong núi lửa, bắt đầu tràn ra.

Tần tiên sinh ở bên cạnh không ngừng thổi phồng, người nào không biết còn tưởng hắn đang dụ dỗ người ta mua hàng đa cấp.

Đỗ Minh xoay trái xoay phải thưởng thức một trận, trong lòng vui vẻ ghê gớm. Ai cũng sẽ không ghét bỏ người theo đuổi mình, đặt biệt còn đem nhà cửa và nhẫn đưa cho mình.

Đợi đến khi cậu xem đủ, Tần tiên sinh cũng đã có thể đứng dậy, Đỗ Minh quyết định mặc quần rời khỏi.

Thế là Đỗ Minh bắt đầu kéo chiếc vòng trên JJ của mình ra.

Nhưng mà cậu kéo a kéo, kéo a kéo, kéo a kéo, kéo a kéo, kéo a kéo, kéo a kéo, kéo a kéo, kéo a kéo, kéo a kéo, kéo a kéo, kéo a kéo, kéo a kéo, kéo a kéo, kéo a kéo, kéo a kéo.....

“.....” Đỗ Minh nhìn về phía Tần tiên sinh:“Vì sao cái này không tháo được?”

Tần tiên sinh nhún vai:“Tôi quên nói cho cậu biết, khi đeo vào rồi thì không thể tháo xuống.”

Sau đó, Tần tiên sinh lả mông bị đồng sự của hắn dẫn đi, bởi vì quần của hắn bị Đỗ Minh lỡ tay ném xuống dưới lầu.

9. Chương 9

Trong cái đám “chị em tốt” của Đỗ Minh, người có kinh nghiệm yêu đương nhiều không đếm hết, tự xưng mình là chuyên gia tình yêu, danh ngôn của cậu ta là “Tình yêu không có chuyên gia, chỉ có người thắng và kẻ thua nhà”, có đam mê chấm điểm các nam nhân khác.

Đỗ Minh chạy tới hỏi hắn:“Có một đối tượng 419 đang theo đuổi tao, kỳ thật tại tao chỉ mới gặp mặt hai

lần lên giường một lần, sau khi làm xong thì biến mất không thấy bóng dáng hấn ta ở đâu. Kết quả mấy ngày sau hấn đột nhiên gửi chìa khóa nhà hấn cho tao, còn đưa nhẫn tới, cũng không nói rõ thích tao ở chỗ nào Mày thấy nam nhân như vậy được mấy điểm?”

Chuyên gia tình yêu trả lời:“Chín điểm.”

“.....” Đỗ Minh:”Thang điểm 100?”

“Thang điểm 1000.”

Đỗ Minh không nói gì, nhưng trong lòng cậu, Tinh tế phiền ngư không giống như chuyên gia tình yêu đã nói.

Chuyên gia tình yêu quan sát sắc mặt của cậu, thấy Đỗ Minh có vẻ không vui, bỗng nhiên mở miệng: “Tao nói mày nghe nè, tuy lúc trước tui tao khuyên mày đi tìm người giải quyết về đề cá nhân, nhưng mày đừng nói với tao vừa gặp đã chung tình nha?”

Đỗ Minh kích động:“Là hấn chung tình với tao được chứ? Cũng đâu phải tao kêu hấn gửi chìa khóa hay nhẫn tới đâu!”

Đầu óc chuyên gia tình yêu rất linh hoạt, hấn nhìn Đỗ Minh giấu đầu lòi đuôi như vậy, trong lòng vang lên tiếng chuông cảnh báo:” Mày đừng nói cho tao biết, mày đã nhận nhẫn của hấn ta, còn tính tìm cơ hội cầm chìa khóa đến nhà hấn nha?”

“.....” Đỗ Minh há miệng nói gì đó, rồi leo lên xe chạy trời chết có.

Đỗ Minh không biết mình đang chạy đi đâu, lúc dừng xe đã dừng trước tiệm cháo hải sản, ở đây cậu đã gặp lại Tinh tế phiền ngư, rồi sau đó biến mất không rõ. Tuy Tinh tế phiền ngư đã biến mất hơn nửa tháng, nhưng tiệm cháo vẫn kinh doanh rất tốt, một chút cũng không có xu hướng suy tàn, khách hàng lui tới đông đúc, nhân viên vẫn như trước nhiệt tình phục vụ.

Đỗ Minh chỉ đứng ở xa nhìn vài lần, cậu thề cậu không hề muốn đi vào, nhưng chỉ vừa rời khỏi, bỗng nhiên cảm giác trong quần nóng lên, giống như sữa đậu nành tưới lên bánh quẩy của cậu, nhiệt độ từ thân hành truyền xuống hai quả trứng, nóng đến cả người cậu run run, chân ga cũng không kịp đạp.

Hấn không tin lại muốn nhấn ga. Kết quả đinh đinh như bị lửa đốt, cảm giác đau đớn từ lever 10 chạy thẳng đến lever 20. Cứ theo cái đà này, chắc cậu tàn phế luôn quá.

Tinh tế phiền ngư mỗi ngày đều có chim thay, hủy một cái vẫn còn một cái dự bị, nhưng thân thể cậu do cha mẹ sinh ra, JJ này đã theo cậu 27 năm, nếu mất, thì cuộc đời cậu cũng tàn theo.

Người ngoài hành tinh chính là ti bỉ như thế, nếu Đỗ Minh trúng bẫy, thì cả đời cũng đừng mong thoát được.

Kể thức thời trang tuần kiệt, dưới thế lực tà ác áp bách, cậu mang vẻ mặt thâm cừu đại hận bước vào tiệm cháo, cũng không dừng lại đi thẳng vào văn phòng của Tinh tế phiến ngư. Cậu không biết khi mình đi vào nơi bảo tồn đình đình kia, sẽ xảy ra chuyện gì.

=====

Đỗ Minh thừa dịp mấy người phục vụ không chú ý, lén lút từ phòng ăn đi vào hành lang, ở cuối hành lang đó chính là văn phòng của Tinh tế phiến ngư. Có thể do Tinh tế phiến ngư đã lâu không đến, trên hành lang chẳng có chút ánh sáng, đơn giản treo một cái đèn nhỏ trước cửa văn phòng, loáng thoáng phác họa đường nét của cánh cửa lớn.

Vừa bước vào thang nhỏ trong quần lót liền không tự chủ bắt đầu run run chiếc vòng kim loại trói buộc ở góc lại bắt đầu tác quái, nhưng lần này không phải nóng lên, mà bắt đầu chấn động theo quy luật, tiết tấu rất giống [An die Freude], chắc nó có thể cảm nhận được sự kêu gọi của đình đình bên trong.

Đỗ Minh theo tiết tấu của An die Freude đi đến trước cửa, trái đẩy phải đẩy, nhưng nó chẳng chút sứt mẻ. Cậu cúi người cẩn thận xem xét, kết quả phát hiện dưới tay nắm cửa, chính là mắt khóa. Cửa động đường kính không đến 5cm, bên ngoài là một vòng kim loại, nhìn gần sẽ thấy nó phát ra chút ánh sáng.

Đỗ Minh sờ sờ cái cửa động kim loại kia, tâm tình thoáng trầm xuống. Cậu biết cậu đã tìm đúng nơi, bởi vì [An die Freude] đã thăng cấp lên tám lần.

Cách mở cửa cũng rất dễ, chỉ xem Đỗ Minh có dám chơi trò xấu hổ này hay không thôi.

Đỗ Minh dám.

Thế là Đỗ Minh thuận lợi mở cửa ra.

10. Chương 10

Trong văn phòng rộng rãi, ánh đèn có thể chiếu sáng mọi vật, các cơ quan được giấu trong vách tường cũng mở ra, từng hàng nam căn trải ra thành hình ngắn kéo, chờ Đỗ Minh kiểm duyệt.

Cảnh tượng như vậy không phải lần đầu cậu chứng kiến, nhưng cậu vẫn bị hàng trăm đình đình sống làm cho rung động. Lần trước bên cạnh cậu có Tinh tế phiến ngư, có thể dời lực chú ý của cậu, nhưng lần này một mình Đỗ Minh đứng ở đây, cậu vừa thẹn vừa sợ, nhưng mắt lại không nỡ rời đi.

Không biết khoa học kỹ thuật của người ngoài hành tinh phát triển như thế nào, nhưng nhìn mấy con chim lớn nằm trong hộp bồi dưỡng, dù nhìn kiểu nào vẫn thấy rất thật. Đỗ Minh cũng từng dùng miệng hưởng qua hương vị đó, không có mùi tanh của đàn ông, ngược lại còn có hương thơm của bạc hà, nếu không phải Tinh tế phiến ngư làm được một nửa thì bị hành tinh mẹ triệu hồi, lần đó nhất định sẽ được một trăm điểm.

Đến lúc này Đỗ Minh mới bị ai phát hiện, thì ra nhất cử nhất động của Tinh tế phiến ngư đã khắc sâu trong đầu cậu, chậm chạp ngay cả mỗi câu nói của hắn, cậu vẫn nhớ rõ như in.

Tỷ như Tinh tế phiến ngư từng chỉ một cái đình đình nói: “Bên trong dịch thể có thêm vị bơ.”

Mà đình đình vị bơ ấy đang nằm dưới tay Đỗ Minh.

Cậu nghĩ mình nên đi kiểm tra thân thể một chút, xem não mình có kéo dài đến tuyến tiền liệt hay không.

Đỗ Minh thoải mái ngồi trên ghế làm việc, dưới ánh đèn hôn ám chiếu bóng xuống người cậu. Trong tay cậu đang ôm một nam căn thô to, trên thân hành nổi đầy gân xanh, lộ ra đầu đỉnh đỏ sậm. Đỗ Minh vươn lưỡi, thuận theo đầu đỉnh đảo xuống, dùng răng nanh cắn nhẹ, từ gốc hôn lên trên, ở cửa khẩu vừa cọ vừa liếm, vừa sâu vừa dứt khoát như đang khẩu giao cho con người, trực tiếp nhét đình đình vào trong miệng, đỉnh đầu chạm vào yết hầu của cậu. Theo từng cử động, đầu đỉnh ma sát mọi ngóc ngách trong miệng, giống như có người đang cùng cậu hôn môi.

Kỹ thuật khẩu giao của cậu tương đương lợi hại, nước bọt không kịp nuốt xuống thuận theo khóe miệng chảy xuống, thấm ướt hai quả trứng. Tinh hoàn cầu đình đình giả cũng giống như người trái đất, hai quả đông đưa qua lại, giống như bên trong đựng gì đó rất nặng, nằm bên dưới cơn thịnh trí kiêu. Vừa nghĩ đến nơi tồn trữ dịch thể cuối cùng sẽ bắn lên mặt mình, trong miệng, trong cục huyết, Đỗ Minh không thể ức chế cả người nóng lên, trong lòng rất muốn ném thử.

Nhưng dù cậu làm cách nào thì chim lớn trong tay vẫn như vậy, duy trì tình trạng bán cương, không cứng cũng không mềm. Rõ ràng Đỗ Minh có thể nghe thấy mùi bơ ấy, nhưng cậu liếm đến lưỡi cũng môi, dịch thể vị bơ không giống như trong tưởng tượng của mình sẽ phun ra.

Đỗ Minh nhú mày, suy đoán có thể chim giả chỉ là một bộ phận, nếu không có “máy chủ” kích hoạt, chỉ sợ nó sẽ mãi mãi duy trì tình trạng nửa cứng nửa mềm này, còn không bằng cậu về nhà lấy hai khí cụ tự an ủi còn hơn.

Nhưng nếu cậu buông tay như vậy, trả chim giả về rồi rời khỏi đây cậu không cam lòng chút nào. Vào ổ chim mà không lấy được trứng thì sao mà được?

Đỗ Minh nhớ lại lúc trước khi cậu và Tinh tế phiến ngư làm tình, công việc trước khi đối phương gài chim vào: Lúc ấy Tinh tế phiến ngư một tay cầm đầu đình, một tay nâng trứng, kéo ra.....

Đỗ Minh dựa theo ký ức từng bước thực hiện, thử vài cái mới biết mình đoán đúng. Chỉ nghe lạch cạch vài

tiếng, dưới đỉnh đỉnh nhân tạo lòi ra một cái đỉnh ốc, trên xoắn ốc còn có hoa vắng, lúc trước Tinh tế phiên ngư sẽ cắm cái này vào lỗ khoang dưới hạ thân của mình, khi hai thứ tiếp xúc, chim giả sẽ dùng được.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ bộ phận lỗ khoang kia đang nằm trên kê kê của Đỗ Minh, cậu đã thử rất nhiều lần, nhưng tháo không được, mỗi lần muốn dùng sức cậu chỉ sợ kê kê của mình cũng rớt theo luôn.....

Cái này làm sao mới được đây?

Một tiếng động vang lên, Đỗ Minh cảm giác hạ thân mình đột nhiên nóng lên, cúi đầu nhìn, chính là cái vòng nằm trên đỉnh đỉnh của cậu đang biến đổi, nó đang tách ra thành hai cái! Một vòng vẫn chặt chẽ veo lấy côn thịt của cậu, cái bên ngoài đường kính rộng hơn một chút vừa vặn có thể tháo xuống, gắn vào đỉnh đỉnh nhân tạo.

..... Đây chính là cái công nghệ cao mà Tần tiên sinh đã nói, tự động kết nối với dây thần kinh của cậu à?

Nhưng lúc này Đỗ Minh đều tập trung vào chuyện mình nên làm thế nào với đồng công nghệ cao này.

11. Chương 11

Khi Đỗ Minh đem chiếc vòng kim loại gắn vào đỉnh đỉnh nhân tạo, côn thịt vừa rồi liền được kích hoạt. Đỗ Minh liền thân hành một chút, nó liền to ra, đầu lại nâng cao hơn.

Phía trước Đỗ Minh còn lo lắng còn có tinh hoàn, không có máy chủ ‘Tinh tế phiên ngư’ thì nó không thể hoạt động được, nhưng bây giờ thì lo lắng của cậu chỉ là dư thừa.

Đỗ Minh tham lam nhắm nháp chim giả, tốc độ phun ra nuốt vào dần dần tăng lên, côn thịt trong miệng căng cứng, giống như một câu súng dài, đâm thẳng vào chóp mũi của cậu. Cậu dùng đầu lưỡi bao lấy điểm mẫn cảm trên đầu chim, mặt lưỡi mềm mại tư tư ở nơi đó cọ đến cọ đi, khiến côn thịt trong miệng run rẩy. Đỉnh đỉnh nhân tạo đều được cấy thần kinh tiên tiến vào bên trong, mỗi tác da đều mẫn cảm, chỉ cần tăng thêm kích thích, sẽ đạt được độ cứng nhất định.

Hay tay Đỗ Minh nâng phần đáy, miệng lưỡi cùng sử dụng, đỉnh đỉnh nhân tạo căn bản không chống đỡ nổi, trong vài phút liền mạnh mẽ bắn ra.

Vị bơ ngọt nị trào ra, Đỗ Minh không kịp tránh, sữa tươi trắng nõn vắn tun tót lên mặt, trên vai, ngay cả tóc cậu cũng dính đầy bơ, khiến cậu chật vật không chịu nổi. Càng trùng hợp hơn, có hai ‘đồng’ bơ trắng dính trên đầu nhũ của cậu, dưới sự lạnh lẽo của bơ, đầu nhũ bị kích thích nhếch cao lên, khiến người nhìn thấy chỉ muốn mút lấy.

“.....”

Đỗ Minh vươn tay ném thử hương vị dính trên người mình: Dựa vào, Tinh tế phiên ngữ là tên lừa gạt, cái gì là “vị bơ”, rõ ràng là bơ ngọt!

Sau này làm sao cậu dám nhìn vào bánh bơ ngọt a!

Đỗ Minh oán hận ném côn thịt kia xuống, nó nằm trên mặt đất động đậy vài cái, sau khi sử dụng xong liền tự động biết mất, chỉ để lại mùi bơ nồng đậm trong không khí, và dịch thể trên mặt Đỗ Minh còn chưa được xử lý sạch sẽ.

Dưới đất không còn dấu vết của nó, nhưng nó đã từng bắn qua.

Đinh dính vị bơ đã hoàn thành sứ mệnh, chỉ để lại chiếc vòng kim loại, vui ở chỗ là cái này được tách ra từ kê kê của Đỗ Minh, bây giờ chim giả biết mất, nó giống như nòng nọc tìm mẹ, bay về phía kê kê của Đỗ Minh.

“Đừng lại!” Đỗ Minh vội vàng kêu lên: “Tao còn chưa chơi đủ! Mày đừng quay lại đây!”

Lời này nửa thật nửa giả, quả thật Đỗ Minh không thích, nhưng về phương diện khác.....

Hắn không muốn bị bao lấy lần nữa.

Nói xong Đỗ Minh mới thấy mình ngốc, cái kia là kim loại a, làm sao hiểu ý cậu cho được?

Theo tinh theo lý, chiếc vòng sẽ không lên tiếng.

Nhưng ngoài ý muốn, nó lại trả lời cậu.

Một âm thanh máy móc không phân biệt được nam hay nữ không biết thông qua đâu cung kính hỏi cậu: “Ngài / còn / có / nhu / cầu / nào / không?”

Những khái niệm chỉ gặp qua phim điện ảnh, Đỗ Minh ngốc lăng tuyền tay chỉ.

Không đợi cậu thấy rõ mình chỉ vào cái gì, một cánh tay vươn ra, nhắm ngay nơi ấy, từ trên cao, lấy hộp bồi dưỡng cực lớn xuống.

Mở nắp, sương mù từ bên trong tỏa ra.

Đợi đến khi sương mù tan đi, bảy nam căn nhân tạo xuất hiện trước mắt cậu. Mà cánh tay cũng biến thành bảy cánh, mỗi tay cầm một đinh dính nhân tạo hướng về phía của Đỗ Minh.

Đỗ Minh bị đinh đinh bao vây sợ tới mức hai mắt nhắm lại: “Từ từ, từ từ! Một đám tụi mấy đến cũng được sao?” Cậu nói: “Ở đây chỉ có một cái vòng, làm sao có thể kích hoạt bẫy cần đinh đinh kia?”

“Không / có / gì.” Người trí năng dùng âm thanh ôn nhu của Tinh tế phiến ngư trả lời, Nhân công trí năng dùng Tinh tế phiến ngư thanh âm ôn nhu trả lời.

Chiếc vòng kim loại nguyên bản đang đứng trong không khí lập tức bay về phía con chim giả thô nhất dài nhất nằm ở trung tâm, tự động điều chỉnh phương hướng, chớp mắt liền nằm dưới đáy những vật kia.

Sau đó, đầu bẫy cần đinh đinh đồng thời lóe một đạo hồng quang.

“Nó / chính / là / 7 / in / 1 /”

...

Khúc 7 trong 1 là bạn chém ==)) nhưng đại loại ý tứ của nó chính là như thế.

12. Chương 12

Đỗ Minh nằm ngửa trên bàn công tác của Tinh tế phiến ngư, bị trí năng ngoài hành tinh khi dễ làm cho thần trí không rõ.

Hai tay trái phải cầm một chim giả nhân tạo, phải thủ *** cho nó, chỉ cần dừng lại, hai cánh tay bằng máy sẽ hung hăng trừng phạt cậu, dùng hai côn thịt cứng rắn đó quật vào cổ tay.

Mà ở trước ngực Đỗ Minh, hai cần dự tợn khác như trẻ con tìm sữa mẹ, ở trước đầu nhũ ma sát xoay tròn, cọ đến hai điểm hồng đỏ ứng đứng sừng lên, giống như hai quả đào đang chờ người hái. Sữa tươi trên người cậu cũng bị cọ tùm lum, khiến khắp nơi trên người cậu nhớp nháp không chịu nổi, thậm chí có chút bơ từ đầu nhũ cậu nhỏ xuống, nếu để người thấy được, tuyệt đối sẽ hung hăng mút vào.

Hai chân Đỗ Minh bị cánh tay bằng máy kia tạo thành hình chữ M, nơi tư mật giữa hai chân bại lộ ra bên ngoài, Tiểu Đỗ Minh bị chiếc vòng bao lấy hơi hơi ngẩng đầu, bởi vì phần gốc bị chế trụ, khiến nó muốn cương cũng không được, hai quả trứng nhịn không được run rẩy, cây gậy nhỏ cũng nghẹn đến mức xanh tím, thật khiến người triu mến. Mà ở bên dưới, cục huyết đỏ sậm như có ý chí của mình, nhẹ nhàng thở dốc, khép mở, giống như đang hy vọng có vật gì đó để nó cắn nuốt, nhồi đầy bên trong. Rõ ràng chưa được bôi trơn, cục huyết tự động phân bố ra chất lỏng trong suốt, xem ra đã rất đói rồi.

Chân trái bị gấp lên, cánh tay máy khổng chế một cần đinh đinh đặt ở giữa đùi Đỗ Minh, làn da mẫn cảm bị chà sát rất nhanh liền đỏ lên, nhưng có sự trợ giúp của bôi trơn, tần suất lên xuống càng lúc càng nhanh, dần dần chỉ còn lại tiếng nước.

Mà chân bên phải của Đỗ Minh, một căn đinh đinh khác dùng đầu đinh mẫn cảm ma sát lòng bàn chân của cậu, ngẫu nhiên sẽ “dùng quá sức” không cẩn thận cọ phải ngón chân Đỗ Minh, ở giữa hai ngón chân để lại chất lỏng trong suốt. Đỗ Minh bị cọ đúng chỗ ngứa, muốn trốn nhưng chỉ có thể nằm im tại chỗ, toàn thân trên dưới đều bị kích thích, đùa giỡn đến cậu liên tục thở dốc, nước mắt rơi đầy mặt, toàn thân đỏ bừng.

Trước kia có xem qua vài GV nặng, Đỗ Minh cũng từng ảo tưởng mình sẽ giống như sao nam GV “chơi trò cưỡng ***”, một gã đàn ông đứng bên cạnh cậu, bắt cậu thủ ***, ở trên mặt, trên người bắn ra từng đợt tinh hoa.....

Nhưng đến khi cậu thật sự được hưởng bữa tiệc như vậy, cậu mới hiểu được thần thiếp thật sự làm không được a!!

Khoái cảm ào ạt như nước, nhưng phần thân lại bị trói buộc không thể bắn tinh, thậm chí cũng không thể cương. Thân thể và tâm linh xung đột khiến cậu mệt mỏi, nhưng càng mệt mỏi lại càng muốn!

Đỗ Minh toàn thân đều nóng lên, từ đáy lòng khát cầu một người hung hăng cắm vào hậu huyệt của mình, thay phiên thao cậu, để dịch thể nóng bỏng tiến vào trong thân thể, dùng cơn thịnh nộ thỏa mãn thân thể hư không đã lâu. Cậu khát vọng có người giải phóng trói buộc cho mình, để cậu có thể phun trào, bắn đến tinh tẫn nhân vong, ba ngày không xuống giường được.

Mà người có thể thỏa mãn được dục vọng của cậu, đang ở chân trời, xa xa ngoài hệ ngân hà.

Cánh tay cuối cùng cầm “chim mẹ”, nó đang trong tình trạng xoay tròn. Thứ đó vốn đã tráng kiện sau khi thêm công năng, càng tăng thêm uy lực ủa nó, nhưng không có người khống chế chúng nó cũng chỉ là một đồng máy móc mà thôi.

Đỗ Minh nghĩ, tốt xấu gì nó cũng giống một truyện cổ tích nổi tiếng.

[Hoàng tử Bạch Tuyết và bảy chú lùn].

Quy đầu mượt mà ẩm thấp xoa nhẹ tiểu huyệt, “chim mẹ” thông thả xoay tròn từng bước xâm nhập vào cơ thể của Đỗ Minh. Cậu thả lỏng người, cũng hiểu lúc này mà chống cự cũng vô ích, không bằng cứ hưởng thụ hầu hạ của nó, những người khác dù muốn cũng không có cơ hội đâu.

Cậu liếc mắt nhìn chim mẹ đang nằm trong cơ thể của mình, bắt đầu nhắm hai mắt lại, bắt đầu cảm nhận khoái cảm nó mang đến. Quy đầu tiến vào dũng đạo, dùng tốc độ thông thả mà kiên định từng bước đẩy mạnh, mã mắt tự động phân bố chất bôi trơn, khiến cục huyệt đang buộc chặt thả lỏng hơn, những vấn đề đem lại đau đớn, khiến dục vọng phía trước mềm xuống.

Nếu thứ đang thao túng đinh đinh không phải là người trí năng mà là Tinh tế phiến ngư thì nam nhân nhất định sẽ chăm sóc giúp cậu an ủi dục vọng của mình, khiến cậu thoải mái hơn.

“..... Tinh tế phiến ngư.....”

Đỗ Minh thầm gọi cái tên kỳ lạ này. Tần tiên sinh có nói, tên của bọn họ không thể dùng ngôn ngữ của người trái đất đọc được, dù vậy nhưng Đỗ Minh vẫn mong mình có thể biết được tên thật của Tinh tế phiến ngư, dù là tiếng ngoài hành tinh, cậu cũng có thể học mà.

Côn thit trong cơ thể vẫn lấy tốc độ như trước xâm nhập vào trên trong, rõ ràng chỉ mới mấy phút, nhưng Đỗ Minh lại thấy thời gian trở nên dài hơn.

Khi chìm mẹ gần như tiến sâu vào trong hậu huyết của Đỗ Minh, bỗng nhiên một tiếng nói máy móc vang lên trong không gian, âm thanh kia rõ ràng không phải ngôn ngữ của người địa cầu, nhưng kỳ lạ ở chỗ Đỗ Minh lại hiểu nó đang nói gì.

“Đã đến nơi tập trung”

“Hệ thống bắt đầu kết nối”

Sau đó cả căn phòng đều sáng lên.

Cho dù Đỗ Minh đã nhắm mắt, nhưng ánh sáng kia vẫn xuyên qua mí mắt của cậu, phản chiếu bóng tối bên trong.

Đỗ Minh có dự cảm, kích động mở hai mắt.

Chỉ thấy vô số kim quang từ trên trời giáng xuống, vây quanh Đỗ Minh. Lúc đầu, chúng nó chỉ nghịch ngợm cọ xát thân thể của Đỗ Minh, nhưng khi cảm nhận được chiếc vòng kim loại cắm sau tiểu huyết, giống như bị kích thích bắt đầu khởi động, nhanh chóng tập trung lại, nơi đáng lẽ là cánh tay bằng máy, trong chớp mắt liền biến thành một bóng người mơ hồ!!

Đỗ Minh khẩn trương đến nước miếng cũng quên nuốt, cậu không tin nhìn kim quang ở sau lưng mình dần dần biến thành thực thể, cứ như vậy “mọc” thêm một người!

Trước hết là khổ bộ của “Người máy”, rồi mới đến đùi và khoang bụng của hắn ... cuối cùng là gương mặt của người nọ.

Tinh tế phiến ngư đã xa cách hơn một tháng, cứ thế xuất hiện trước mặt cậu.

Tinh tế phiến ngư cúi đầu nhìn liền hiểu bây giờ mình đang trong tình huống nào. Hắn không nói một lời, nâng chân Đỗ Minh lên, hung hăng đẩy hông về phía trước, cả phần thân còn ở bên ngoài liền tiến vào trong dũng đạo nóng bỏng, điểm G bị ma sát khiến thắt lưng Đỗ Minh nhũn ra, lên tiếng rên rỉ.

“Đã lâu không gặp, em thích lễ vật tôi để lại cho em chứ?”

13. Chương 13

Đã lâu không dùng tiếng địa cầu, phát âm của Tinh tế phiền ngư hơi lộn xộn, âm cuối thoáng cao lên, nghe có chút quái dị. Nhưng bây giờ không phải lúc nói chuyện, đây là lúc làm. Nam nhân tùy tiện hất tay, sáu căn đinh đinh còn lại như nhận được mệnh lệnh, nghỉ nghiêm, ngoan ngoan rời khỏi người Đỗ Minh đứng trong góc bàn nức cười, hẳn đã trở lại, mấy cái đó còn dùng làm gì nữa?

Hai chân Đỗ Minh bị mở ra, “sơn cốc” giấu giữa hai chân bao lấy nam căn cực nóng, tùy theo tốc độ nam nhân rút ra cắm vào, chất lỏng bên trong ồ ồ chảy ra, da thịt va chạm vào nhau phát ra tiếng nước *** mỹ.

Trên người Đỗ Minh vẫn còn mùi bơ, bởi vì bị nhiều đinh đinh quấy phá khắp nơi đều đánh dịch thể, trải rộng toàn thân Đỗ Minh, đặc biệt là ngực và bụng. Tinh tế phiền ngư như đang nhấm nháp một bữa tiệc thịnh soạn, dùng lưỡi liếm láp cả người Đỗ Minh, tuần suất ra vào bên dưới vẫn như trước vừa mau vừa mạnh, nhiều lần đều đánh thẳng vào điểm G, Đỗ Minh há miệng rên rỉ căn bản không có thời gian dừng lại.

Khi Tinh tế phiền ngư trở về, chiếc vòng khóa tiểu Đỗ Minh của cậu liền hơi thả lỏng, tiểu Đỗ Minh nhanh chóng đứng lên, hãnh diện khoe thân mình, thậm chí trên đầu còn tiết ra chút nước ... Nhưng như vậy vẫn không đủ! Nhục huyết phía sau được lấp đầy, còn thịt vừa tiến vào, tầng tầng khoái cảm tăng lên truyền khắp người cậu, cuối cùng tập trung ở phía trước, nhưng chiếc vòng kia lại cố chấp khóa lấy khoái cảm của cậu, không cho cậu bắn ra.

“Muốn.....” Đỗ Minh rên rỉ, theo bản năng vươn tay muốn vuốt ve thằng em của mình, nhưng cậu đã quên thứ đang bao lấy mình chính là công nghệ cao ở ngoài hành tinh, căn bản không thể mở ra được. Cậu sờ soạng nhưng không tìm được cách nào tháo ra, tức giận đến hai mắt phấp phồng, một tay cầm lấy gốc của tiểu Đỗ Minh, một tay nắm lấy tinh hoàn của mình. Cậu kéo lung tung, không chỉ không thể khiến chiếc vòng thả lỏng, ngược lại càng khiến còn thịt trướng lớn hơn, đinh đinh chậm chạp không thể đạt được cao trào nghẹn đến đỏ bừng, nhìn qua cực kỳ đáng thương “Van Van anh thả tôi ra, cho tôi a cho tôi bắn!” Hai mắt lấp lánh gợn sóng, thất lưng dong đưa lấy lòng Tinh tế phiền ngư, thậm chí còn chủ động co thắt hậu huyết, nuốt lấy còn thịt bên trong.

“Ngoan, đừng sờ loạn. Nơi này là thuộc về của anh.” Tên ngoài hành tinh xấu xa cố ý không nghe lời khẩn cầu của cậu, điều khiển cánh tay máy đặt hay tay cậu lên đỉnh đầu. Còn hẳn thì nâng hai chân Đỗ Minh lên, để nó quần lên hông mình, hạ thân hung hăng đẩy tới phía trước, đem chim lớn dài khoảng 20 cm từng tắc xâm nhập vào trong.

Đỗ Minh không thể nói được một câu hoàn chỉnh, trong miệng chỉ tràn ra tiếng rên rỉ vô tận. Cậu vịn vịn, muốn thoát khỏi tù giam *** này, nhưng hai tay bị cố định trên đỉnh đầu, mà hai chân cậu lại gắt gao quần lấy eo của nam nhân, căn bản không muốn rời đi. Toàn thân cậu nóng lên, như một viên kẹo đường tan chảy, mềm mềm ngọt ngọt, khiến Tinh tế phiền ngư ăn rồi lại ăn.

“A..... Chậm..... Chậm một chút.....”

Cậu cầu xin, nhưng Tinh tế phiền ngư như mắt diếc tai ngơ. Hấn và cậu rõ ràng đang hưởng lạc đêm tân hôn [tuy chỉ là đơn phương], nhưng vừa mới làm xong đã bị hành tinh mẹ triệu hồi, cấm dục đã vài tháng, lần này trở về, tự nhiên đem thịt thiếu trong khoảng thời gian đó ăn bù lại.

Hấn vừa chậm rãi lại lang thôn hồ yết nhấm nháp mỹ vị trước mặt, đỉnh đỉnh nhân tạo vừa được nối tiếp như được kích thích cao tốc vận chuyển, không chút mệt mỏi. Đỗ Minh bị sáp đến toàn thân nổi lông, đầu óc trống rỗng, khoái cảm mạnh mẽ cuồng quét toàn thân của cậu.

Cuối cùng cũng đành tùy theo Tinh tế phiền ngư đỉnh nhập, côn thịt của hấn tự động xoay tròn 360 độ, đỉnh đầu nghiền nát điểm mẫn cảm bên trong Đỗ Minh, khiến cậu thích đến kêu không nổi, chỉ có thể há to miệng, vô thanh thở dốc.

Cùng lúc, tay phải Tinh tế phiền ngư mò đến trước dục vọng của Đỗ Minh, chiếc vòng đang khóa chặt nhất thời thả lỏng, Đỗ Minh như được đại xá, dịch thể bạch oánh tích góp đã lâu liền bắn ra, dính lên người Tinh tế phiền ngư. Cao trào chờ mong đã lâu khiến Đỗ Minh thích đến tứ chi nhũn ra, cậu nằm dài trên bàn công tác, ánh mắt mê ly gợi cảm, nước mắt vui sướng cũng bị Tinh tế phiền ngư liếm đi.

Hậu huyết Đỗ Minh co rút siết chặt khiến Tinh tế phiền ngư cũng không nhận được, hấn cũng đạt cao trào, đem dịch thể tồn trong côn thịt đút đầy miệng nhỏ bên dưới của Đỗ Minh, để nó ăn sạch sẽ.

Đợi đến khi bắn tinh xong, côn thịt bên trong cũng biến mất, làm Đỗ Minh cảm thấy như cục huyết của mình nuốt luôn không chịu nhả ra. Bởi vì vừa rồi làm quá mãnh liệt, dù đỉnh đỉnh biến mất, hậu huyết Đỗ Minh vẫn không thể khép kín, cái miệng nhỏ nhắn đỏ bừng bại lộ trong không khí, dịch thể thuận theo trào ra từ tiểu huyết, nhỏ lên bàn công tác, khiến không khí càng thêm *** mỹ.

“Làm..... Làm xong rồi, anh nên thả tay tôi ra đi chứ.” Đỗ Minh cuối cùng cũng lấy lại được giọng nói, nhưng lại có chút khàn. Cậu còn đang muốn hỏi hấn chuyện nhấm đỉnh đỉnh, về tinh cầu của hấn, vì sao hấn lại muốn theo đuổi cậu, mà cảnh tượng chỉ xuất hiện trong GV này không thích hợp để nói chuyện nghiêm chỉnh chút nào.

“Ai nói làm xong?” Tinh tế phiền ngư khẽ nhíu mày, ý bảo Đỗ Minh nhìn “Binh lính” đang xếp hàng trên bàn công tác: “Ồ đây còn sáu căn, lãng phí không phải là chuyện người tinh cầu H bọn anh sẽ làm.”

14. Chương 14

Hai người vui vẻ làm cho đến sáng ngày hôm sau, Tinh tế phiền ngư quả thật làm giống như lời hấn nói, không chút lãng phí, đem 6 anh em hồ lô kia dùng hết, hấn giống như một người máy mãi mãi cũng không biết mệt mỏi quả thật hấn chính là người máy. Đêm Đỗ Minh lăn qua lộn lại thao cả đêm. Nếu không phải Đỗ Minh bị chiếc vòng kia khống chế không thể bắn tinh, chỉ sợ thân thể phàm trần của cậu đã bắn tới mệt thậm.

Khi căn đỉnh đỉnh cuối cùng biến mất trong hậu huyết của Đỗ Minh, cậu cũng bắn ra một ít dịch thể, thậm

chỉ không kịp cảm thụ dư vị sau cao trào đã ngủ say, những chuyện sau đó đương nhiên đều do Tinh tế phiền ngư làm.

Khi Đỗ Minh khôi phục ý thức, đã là ngày hôm sau, trong khoảng thời gian này tinh thần cậu không hề được thả lỏng, mà hôm qua lại làm quá high, khiến cậu ngủ đến gần 24 giờ. Ngủ đến toàn thân mềm nhũn, cậu nằm trong chăn lười biếng duỗi eo, nhìn trái nhìn phải, mới phát hiện mình đang ở trong nhà Tinh tế phiền ngư.

Tuy đây là lần đầu tiên đến nhà hắn, nhưng nhìn đồ hoa trên trần, bốn phía được treo vô số sản phẩm công nghệ cao cậu chưa từng thấy, trừ bỏ đây là nhà của Tinh tế phiền ngư cậu cũng không đoán được là nhà ai.

Thấy cậu tỉnh lại, Tinh tế phiền ngư sẵn sóc bưng bữa sáng đến trước mặt cậu, Đỗ Minh bụng đói kêu ầm ầm, lang thôn hổ yết ăn hết mọi thứ, cuối cùng cũng có tinh thần cùng nam nhân ngoài hành tinh trước mặt giăng co.

“Nói, vì sao lại muốn đem cái này cho tôi?” Đỗ Minh không ngượng ngừng vén chăn lên, lộ ra chiếc vòng kim loại trên hạ thể trần trụi.

“Anh nghĩ em đã biết” Tinh tế phiền ngư ngồi bên cạnh cậu, bình tĩnh nói: “Anh thích em, muốn em trở thành bạn đời của anh. Căn cứ theo phong tục trên tinh cầu của anh, anh đem ‘chìa khóa’ tính dục giao cho em, chứng tỏ anh nguyện em cùng nhau thể nghiệm những huyền bí thể xác của con người.”

Tuy rằng đã sớm biết phương pháp tìm bạn đời của bọn họ, nhưng lần này chính tai cậu nghe Tinh tế phiền ngư nói, hai má Đỗ Minh vẫn nóng lên. Ngoài miệng vẫn cứng rắn: “Anh không thấy chúng ta phát triển nhanh quá sao? Gặp mặt hai lần, lên giường một lần, anh liền tùy tiện cầu hôn, sao anh biết tôi sẽ đồng ý chứ?”

“Nhưng không phải em đã nhận rồi sao.” Tinh tế phiền ngư hỏi lại.

“Đó là ngoài ý muốn!” Đỗ Minh than thở, nếu không phải Tần tiên sinh lừa gạt cậu đeo cái nhẫn này lên đỉnh đỉnh, bây giờ cậu vẫn còn là quý tộc độc thân. Bây giờ ngẫm lại, ông chú Tần đó làm gì tốt đẹp như vậy, cậu đánh nát đỉnh đỉnh của gã, đau đến không đứng dậy nổi, gã nhất định cố ý trả thù, nên mới biến Đỗ Minh trở thành người có chồng.

“Trên đời này không có gì ngoài ý muốn.” Tinh tế phiền ngư bỗng nhiên nâng tay, chỉ lên trần nhà, một ngôi sao nhỏ từ trên đó chiếu vào tay Tinh tế phiền ngư. “Khoa học kỹ thuật của tinh cầu bọn anh vượt xa người trái đất rất nhiều lần, mấy ngàn năm trước, tổ tiên của anh thông qua nghiên cứu phát hiện, sau mỗi người tinh cầu H sau khi sinh ra, đã được dự đoán vận mệnh. Mà tinh quỹ của anh nói cho anh biết, bạn đời của anh cách xa mười vạn năm ánh sáng, thế là, anh đã xuống trái đất.”

Ngôi sao nhỏ chói mắt chậm rãi bay qua ngón tay Tinh tế phiền ngư, vô số tinh cầu tụ tập thành từng phiến sương mù, sương mù kia như có hô hấp, hơi hơi phát quang rồi lại chậm rãi hạ xuống. Đỗ Minh chưa bao giờ thấy qua cảnh tượng tuyệt vời như thế, cậu si mê nhìn tinh quang trong tay Tinh tế phiền ngư, nó vận động rất theo quỹ đạo.

“Chúng tổ tình đoàn vận mệnh của anh rất nhỏ, đến bây giờ, chỉ có bảy mươi triệu ngôi sao. Đây cũng không phải là trùng hợp, dân số trên địa cầu cũng có bảy mươi triệu người. Khi anh và em kết hợp, anh liền biết, anh đã tìm được ngôi sao quan trọng nhất đời mình.” Khi Tinh tế phiến ngư nói, trong những ngôi sao này, có một ngôi sao nhỏ ở trung tâm bắt đầu phát ra ánh sáng chói lọi, tuy nó nhỏ nhưng ánh sáng của nó không thể bỏ qua.

Mỗi một người đều có tế bào lãng mạn, mà Đỗ Minh lại là một người cực kỳ miễn cảm. Cậu nhìn ngôi sao trong tay Tinh tế phiến ngư, lại nhìn không gian lúc sáng lúc tối trên trần nhà, lời cự tuyệt làm sao cũng không thể nói ra.

“Bởi vì hành tinh mẹ triệu hồi, anh mới bỏ lỡ cơ hội, không thể nói em biết cảm giác của anh lúc ấy.” Tinh tế phiến ngư lại thêm lửa: “Nếu bây giờ em vẫn thấy hành vi cầu hôn của anh vẫn còn đường đột, vậy không quan trọng. Người trái đất các em vẫn có rất nhiều chuyện xảy ra như kết hôn trước sau mới yêu, ít nhất khi chúng ta kết hôn, em cũng đã hiểu anh muốn gì.”

Được rồi, được rồi, người ngoài hành tinh thật đúng là một tên chuyên gia đàm phán, chỉ bằng mấy câu nói ít ỏi, cũng đã khiến Đỗ Minh động tâm. Tinh tế phiến ngư là một bàn đời hoàn mỹ, hơn nữa hắn còn đối với Đỗ Minh toàn tâm toàn ý, mà Đỗ Minh cũng không phải không có cảm tình với hắn, chỉ là chưa sâu đậm mà thôi. Nhưng thân thể lại rất phù hợp, tình cảm còn thiếu sót có thể bù lại sau.

Hai người chán ngấy nằm trên giường, tất nhiên là nồng tình mật ý một phen. Suy xét đến chuyện Đỗ Minh bị ép buộc lâu như vậy, Tinh tế phiến ngư rất sẵn sàng không gấn đinh đinh, chỉ dùng tay và môi âu yếm. Lòng xù trên người Đỗ Minh đều bị vuốt thuận, cậu thấy Tinh tế phiến ngư càng ngày càng thuận mắt.

“Đúng rồi, lần sau làm tình anh có thể đừng quảng nó không. Nếu nói mỗi ngày thay một lần, em thấy mỗi lần làm xong nó đều biến mất, căn bản không phải là một ngày.” Đỗ Minh đã sinh ra tâm lý bóng ma với đồng đinh đinh kia, bộ dáng đủ to, chiều cũng đủ dài, chỉ là vừa bắn xong liền biến mất, khiến cậu thấy là lạ làm sao ấy. Thật không hiểu Tinh tế phiến ngư XXOO với những người phía trước như thế nào, cũng không thể bắn xong rồi đổi một chim khác.

Nghe thấy nghi vấn của cậu, Tinh tế phiến ngư kiên nhẫn giải thích: “Kỳ thật anh rất ít khi 419, bởi vì rất ít người địa cầu khiến anh sinh ra hứng thú. Em phải biết, anh đến trái đất là có nhiệm vụ quan trọng, mục đích của anh là thông qua xúc động tính dục của người địa cầu để nâng cao cơ năng vận tác thần kinh, đồng thời tìm kiếm đối tượng của mình. Cho nên anh đối với bộ phận sinh dục của bọn họ rất khứng hoảng, rất nhiều người bề ngoài nhìn gần nắp sạch sẽ, nhưng quần vừa cởi, cúc hoa vừa đen vừa lỏng, khiến anh chẳng còn hưng trí, chỉ có thể xuất phát từ lễ phép qua loa làm cho xong, có đôi khi anh còn chẳng muốn bắn tinh. Ở tình huống như vậy, anh thường dùng xong rồi rút.” Hắn dừng một chút: “Hơn nữa anh có cảm giác em đối với từ này nhất định có hiểu lầm. ‘Ngày’ ở đây là động từ.”

..... Đến tột cùng ai mới là người hiểu lầm từ này a.

“Ý của anh là Anh rất hài lòng với thân thể của em?” Đỗ Minh cũng có lòng hư vinh, cậu ở vậy ba năm, đêm khuya trống vắng chỉ có mấy món đồ chơi làm bạn, không nghĩ đến một người ngoài hành tinh thấy cậu đã chung tình, còn đưa nhẫn đến nhà.

Nam nhân cúi đầu nghĩ, dùng một câu xảo diệu biểu lộ thái độ của hắn: “Sức quyến rũ của em khiến tinh thần của anh mãi mãi không biết mệt mỏi.”

“.....” Đỗ Minh công nhận, bạn trai bộ dạng vừa đẹp vừa chung tình vừa dẻo miệng, trong bảy mươi triệu người lại có thể gặp nhau ... Ngoài trừ hai chữ duyên phận cậu không thể nghĩ ra từ nào thích hợp hơn.

Nghĩ đến đây, Đỗ Minh vui vẻ nằm trong lòng nam nhân, bắt đầu tính toán lúc nào nên dẫn hắn đến gặp đám bạn của mình.

“Đúng rồi,” Đỗ Minh hỏi: “Đình đình lâu nhất các anh có thể sử dụng là bao lâu? Một tuần, nửa năm, hay là một năm?”

“Không phải.” Tinh tế phiền ngư hôn hôn trán Đỗ Minh: “Là cả đời.”

“.....”

“Nhân viên nghiên cứu khoa học của bọn anh, thông qua mấy cậu chuyện cổ tích và thần thoại phát hiện những sự cố trong tình yêu của các nhân vật, có rất nhiều trăm sông đổ về một biển vì để tán dương tình yêu thuần khiết trung trinh, bọn họ sẽ bỏ đi thân phận của mình, trở thành nhân loại, dung nhập vào xã hội, sống cùng người họ yêu. Chuyện quan trọng này đã dẫn đường cho bọn anh làm ra một phát minh. Khi bọn anh tìm được tình yêu thật sự, có thể yêu cầu lên thượng cấp xin bọn họ một đình đình giả có công dụng “cả đời”, đem nó dung hợp với người đó và bạn đời của mình, sau khi trang bị, cả đời nó chỉ cương vì một người, cũng không thể tháo xuống. Lúc này, anh và người trái đất cũng không khác gì nhau, nói cách khác anh vì em tự nguyện trở thành con người.”

Đỗ Minh khó có thể hình dung tâm tình hiện tại của mình, trên thế giới này không có bất kỳ ngôn ngữ thổ lộ nào có thể khiến cậu rung động hơn Tinh tế phiền ngư.

Tinh tế phiền ngư đến từ một địa cầu xa xôi, lại có thể vì cậu mà biến thành con người Trong lòng Đỗ Minh cũng trở nên ấm áp, hai má đỏ ửng.

“Anh đã thu thập dịch thể của em, ngày mai liền đưa đến hành tinh mẹ, những người đó sẽ lấy gen của anh và em dung hợp với nhau, rất nhanh đình đình sẽ gửi đến.....”

“Không,” Đỗ Minh đánh gãy hắn: “Em không muốn anh thay nó.”

Cậu cự tuyệt khiến nam nhân chau mày: “Vì sao lại cự tuyệt anh? Vì chúng ta tiến triển quá nhanh sao?”

Đỗ Minh lắc đầu, khi cậu cười lên, hai mắt cong thành một đường, đem hạnh phúc và vui vẻ giấu ở bên trong. Cậu đến gần Tinh tế phiền ngư, mang theo ba phần dụ hoặc nhẹ giọng nói

“Em càng thích đĩnh đĩnh trăm biến của anh.”

[Hoàn]

Em từ một công nhân làm công cho người ta, bỗng trở thành một bà chủ tiệm cháo =)) Quá hời cho một cuộc tình =))

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xuat-mon-uoc-phao-quen-mang-dieu>